

**Ο «ρεαλισμός» της
βιωσιμότητας του χρέους**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κάθαρση με πολιτικά
πτώματα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Πρόεδρος: Είναι
ενδεχόμενο να μην έχει
φορέσει το καπέλο ο
Θεοφίλου!**

ΣΕΛΙΔΑ 4

Διαπραγμάτευση με την τρόικα
**Η μπάλα στην κερκίδα,
η κινεζοποίηση άθικτη**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**<<Καλή χρονιά>> με
απολύσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 6

Απεργού ΕΚΠΑ

**Κατάπιαν τη γλώσσα τους
οι προβοκάτορες**

ΣΕΛΙΔΑ 5

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 759 - 4 ΓΕΝΑΡΗ 2014**

1,30 ΕΥΡΩ

«Καλή χρονιά» με απολύσεις και χαράτσια

Ως αθύρματα

«Είμαστε κωλολαός»! Αυτό θα έλεγε ο ρήτορας του συνοικιακού καφενείου, βλέποντας την εικόνα χιλιάδων Αθηναίων να κατακλύζουν το κέντρο της πόλης τη «λευκή νύχτα» του Σαββάτου 28 Δεκεμβρίου, να βολτάρουν, να μπαινοβγαίνουν στα μαγαζιά χωρίς να ψωνίζουν τίποτα (φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο) και ν' αποτελούν το ιδανικό ντεκόρ για τη φιάστα του Καμίνη, του Χατζηδάκη και του Κορκίδη.

Τι θα 'πρεπε να κάνουν; Να λάμψουν διά της απουσίας τους. Να δώσουν, διά της σιωπής, την πιο ηχηρή απάντηση σε εκείνους που προσπαθούσαν να δημιουργήσουν μια ψεύτικη εικόνα. Την εικόνα μιας πόλης που –παρά τα προβλήματά της– ευτυχεί, που κάνει shopping therapy νύχτα και με ψιλόβροχο, μιας πόλης που το μόνο που της λείπει είναι χρόνος για να κάνει τα ψώνια της, γι' αυτό και θέλει τα μαγαζιά ανοιχτά και τις Κυριακές και κάποιες νύχτες το χρόνο.

Η στοιχειώδους αξιοπρέπειας απάντηση δεν ήρθε, οι λίγοι εμποροϋπάλληλοι που διαδήλωναν ενάντια στο μέλλον δουλειάς που τους επιφυλάσσουν πνίγκαν μέσα στα πλήθη των άφραγκων που βολτάριζαν και χάζευαν τις απλοϊσμένες φανταχτερές βιτρίνες και εκείνοι που έστησαν τη φιάστα της παραπλάνησης πέτυχαν το στόχο τους.

Ο καφενειακός ρήτορας, όμως, που αναφωνεί «είμαστε κωλολαός», βιάζεται και αμπελοφιλοσοφεί. Αυτοί οι άνθρωποι που βολτάριζαν αψηφώντας το κρύο και το ψιλόβροχο είναι οι ίδιοι άνθρωποι που μούντζωναν αγανακτισμένοι το κοινοβούλιο, οι ίδιοι που συμμετείχαν στις απανωτές 24ωρες απεργίες, οι ίδιοι που σε κάθε ευκαιρία εκφράζουν την οργή τους για την αθλιότητα στην οποία καθημερινά βυθίζονται ολοένα και περισσότερο. Δεν μπορεί τη μια να είμαστε «λαός που στέλνει αγωνιστικά μηνύματα σε όλη την Ευρώπη» και την άλλη «κωλολαός».

Αντί να γκρινιάζουμε και να αμπελοφιλοσοφούμε, θα έπρεπε να προσπαθήσουμε να βρούμε εξηγήσεις για τις διαφοροποιήσεις στην κοινωνική συμπεριφορά. Να αναρωτηθούμε γιατί οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε αθύρματα, ακολουθώντας τα χνάρια που χαράζουν για λογαριασμό τους οι αστικές δυνάμεις, πότε για να εκτονώσουν την οργή τους και πότε για να τους καναλιζάρουν μέσω της ψήφου, πουλώντας τους φρούδες ελπίδες.

Και κυρίως θα έπρεπε να ψάξουμε να βρούμε το «αντίδοτο» σ' αυτές τις κοινωνικές συμπεριφορές που θυμίζουν κίνηση εκκρεμούς σε καθορισμένη τροχιά. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι τέτοιες θα είναι οι κοινωνικές συμπεριφορές όσο κυριαρχεί η αστική πολιτική, που μετατρέπει τους εργαζόμενους σε αθύρματα. Μόνο όταν αποκτήσουν πολιτική συνείδηση που θ' απορρίπτει την αστική πολιτική σε όλες της τις εκφάνσεις, θα μπορούν να αποφεύγουν τις παγίδες. Αυτό, όμως, απαιτεί ταξική πολιτική οργάνωση. Όσο η πρωτοπορία της εργατικής τάξης δεν ασχολείται μ' αυτό το καθήκον, τέτοιες αλλοπρόσαλλες κοινωνικές συμπεριφορές θα έχουμε. Αν αντιμετωπίζουμε αυτές τις συμπεριφορές με περιφρόνηση και κουνώντας επιτιμητικά το δάχτυλο, αντί να καταπιαστούμε με το βασικό πολιτικό καθήκον της εποχής μας, τον έλεγχο της αστικής πολιτικής επί του λαού θα διευκολύνουμε.

Η ανακοίνωση ήταν κολλημένη στη τζαμαρία ενός άδειου μαγαζιού στο Αιτωλικό. Σε κάμποσα αντίτυπα. Μπορεί να είναι ανυπόγραφο, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία για την πατρότητά της. Δίπλα φιγουράριζαν ανακοινώσεις της νεοναζιστικής συμμορίας για εκδηλώσεις στο Μεσολόγγι.

Το πρόβλημα δεν είναι ο ανατριχιαστικός ρατσισμός, που παραπέμπει ευθέως στους ναζί του Χίτλερ. Ούτε η αγραμματοσύνη των «ελληναράδων». Το πρόβλημα είναι ότι δεν βρέθηκε ένα χέρι να σκίσει αυτές τις εμετικές ανακοινώσεις! Εμειναν εκεί (ένα μήνα μετά τις φωτογραφισμένες εμείς), για να μας θυμίζουν τα λόγια εκείνου του γερμανού πάστορα, που διέσωσε ο Μπρεχτ: ... όταν ήρθαν να πιάσουν εμάς, δεν υπήρχε κανείς για να φωνάξει...

■ Εμετός

Δεν μας έφτανε το κυνηγητό του Λιάπη στην Κουάλα Λουμπούρ, όπου κατέφυγε για να γαληνέψει την ψυχούλα του, δεν μας έφτανε το κυνηγητό του Τομπούλογλου κάθε δε που έμπαινε και έβγαине από το ανακριτικό γραφείο στην Ευελπίδων, είχαμε και τη γλοιώδη εμφάνιση του Συλλόγου Βρακοφόρων, που τη φετινή χρονιά ξεπέρασε κάθε προηγούμενη εμφάνισή του. Η ντροπή της Κρήτης, που ως παράδοση και ιστορική μνήμη συμβολίζει τη λεβεντιά και το φιλευλευθερισμό.

■ Στηρίζουν την παράγκα

Μεγάλη φιάστα θα γίνει στις 8 του Γενάρη στην Αθήνα. Οι κομισάριοι θα μείνουν και μια μέρα, για να τιμήσουν τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου (συνήθως φεύγουν αυθημερόν από τις φιάστες που οργανώνουν οι χώρες που αναλαμβάνουν την προεδρία της ΕΕ), στο Μέγαρο θα στρωθούν κόκκινα χαλιά, ο Βενιζέλος και ο Στουρνάρας θα δώσουν συνεντεύξεις τύπου στα διεθνή ΜΜΕ (καμιά εκατοστή δημοσιογράφοι αναμένονται, με δαπάνες της προεδρίας, προφανώς), θα έρθουν ο Μπαρόζο, ο Ρομπάι, μάλλον και ο Σουλτς. Ολόκληρο το ευρωπαϊκό κατεστημένο στηρίζει την ελληνική παράγκα, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία. Μέχρι τις ευρωεκλογές του προσεχούς Μάη πρέπει να φαίνεται ότι τα πάντα στην Ελλάδα πηγαινούν πρίμα, by the book όπως λένε οι Αγγλοσάξονες. Να δείτε που ακόμη και η τρόικα θα παίξει καθυστέρηση τουλάχιστον για ένα τετράμηνο.

■ Πουλέν

Και το όνομα αυτού Θανάσης Θεοχαρόπουλος. Αυτόν θα προτείνει ο κυρ-Φώτης για το πόστο του γραμματέα της ΔΗΜΑΡ, στο οποίο δεν χωρά πλέον ο Σπύρος Λυκούδης. Τι εστί Θεοχαρόπουλος; Γιάπη,

τοποθετημένος ως ειδικός γραμματέας Κοινοτικών Πόρων στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, όσο η ΔΗΜΑΡ συμμετείχε στην κυβέρνηση, άγνωστος στον πολύ κόσμο, όχι όμως και στο στελεχικό δυναμικό της ΔΗΜΑΡ, αν κρίνουμε από την ένατη θέση που κατέλαβε στις εκλογές για τη νέα ΚΕ στο πρόσφατο συνέδριο. Για να φτάσει σ' αυτή την επιλογή ο κυρ-Φώτης έχει πάρει σίγουρα τα μέτρα του. Δε θέλει να την πάθει όπως ο Αλαβάνος, που προώθησε τον Τσίπρα πιστεύοντας ότι θα τον έχει του χειριού του και στο τέλος βρέθηκε ο ίδιος εκτός ΣΥΡΙΖΑ.

■ Αυτή τη στιγμή!

«Αυτή τη στιγμή φαίνεται ότι το πρόγραμμα βγαίνει με τα υπόλοιπα που υπάρχουν στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Επομένως, δεν μιλάμε για νέο δανεισμό αυτή τη στιγμή. Δεν μιλάμε για σύναψη τρίτου Μνημονίου».

Πώς φαίνεται η πολιτική απειρία του κυνικού τεχνοκράτη Γιάννη Στουρνάρα (συνέντευξη στη Real News). Επανάλαβε δυο φορές το «αυτή τη στιγμή», μη τυχόν και δεν καταλάβει κανείς ότι λέει μια μπουρδα, η οποία μετά από αυτή τη στιγμή, δηλαδή σε μερικούς μήνες, δε θα ισχύει.

Επί της ουσίας δεν χρειάζεται να πούμε πως και νέο δάνειο θα υπάρξει και νέο Μνημόνιο (έστω και αν ονομαστεί διαφορετικά). Κι αυτό το δάνειο δε θα είναι μόνο 10 δισ. Θα είναι πολύ μεγαλύτερο, ακόμη και αν συνοδευτεί με μέτρα όπως η χρονικά μετατόπιση της εξόφλησης κάποιων δόσεων, ακόμη και η μείωση κάποιων επιτοκίων.

Όσο για τα κονδύλια που υπάρχουν στο ΤΧΣ, γιατί δεν μας λέει ο Στουρνάρας πόσα είναι; Εμείς διαβάζοντας τα επίσημα κρατικά ντοκουμέντα δεν μπορούμε να βγά-

λουμε άκρη. Αλλά γράφουν τη μια φορά και άλλα την άλλη. Αλλά γράφει το υπουργείο Οικονομικών και άλλα η Τράπεζα της Ελλάδος. Ας μας πουν πόσα ακριβώς δόθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, για να δούμε πόσα περίσσεψαν και παραμένουν στο ΤΧΣ. Και βέβαια, αν υποθέσουμε ότι περισσότερα κεφάλαια από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα πρέπει να συμφωνήσει η τρόικα να δοθούν ως δάνειο στον κρατικό προϋπολογισμό. Με δεδομένο ότι ουσιαστικά η ανακεφαλαιοποίηση δεν έχει κλείσει (ακόμη δεν έχει δημοσιευτεί η μελέτη αξιολόγησης της Black Rock) και με πρόσθετο δεδομένο το ότι οι τράπεζες είναι τίγκα στα «κόκκινα» δάνεια, τι πιο λογικό ν' αποφασιστεί να υπάρχει καβάτζα στο ΤΧΣ, ώστε ν' αποφευχθούν άμεσα τυχόν μελλοντικά τραπεζικά «ατυχήματα»;

■ Σιχάματα

Δεν ξέρεις ποιον να σιχαθείς περισσότερο. Τον Λιάπη, που αντί να το βουλώσει και να φροντίσει να εξασφαλίσει την ινκόγνιτο επιστροφή του, έκανε και δηλώσεις για «προσωπικό δράμα» και ταξίδι «ψυχικής εκτόνωσης» ή τα κανάλια που είχαν καθημερινές ανταποκρίσεις από την Κουάλα Λουμπούρ, πληρώνοντας αδρά μαλαίστους παπαράτσι για να εξασφαλίσουν μια φωτογραφία του Λιάπη και της παρέας του;

Δεν ξέρεις ποιον να σιχαθείς περισσότερο. Τον Τομπούλογλου, που πιά-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Νομίζετε ότι εγώ, ως απλός Έλληνας πολίτης, δεν σκέφτομαι κάθε μέρα τι περνάει ο λαός μας τα τελευταία χρόνια;

Γιάννης Στουρνάρας

στηκε με τη γίδα στην πλάτη κι έλεγε παπαριές για θεούς και δικαιοσύνες και μίζες που προορίζονταν για δωρεά ή τους μαρκουτοσόφους ρεπόρτερ που του συμπεριφέρονταν σαν βασανιστές, αγνοώντας τις εκκλήσεις του να τον αφήσουν ήσυχο;

■ Συνδικαλιστής-μάλαμα

Εντάξει, όλα τα σχετικά με τον Τομπούλογλου τα μάθαμε. Όμως μ' εκείνον τον συνδικαλιστή, τον πρόεδρο του Συλλόγου Προσωπικού της Alpha Bank Τάσο Γιάτη, πολιτικό φίλο του Σαμαρά από τα χρόνια της ΠΟΛΑ, γιατί δεν ασχολήθηκε κανένας; Γιατί επιχειρείται η ηρωοποίησή του; Γιατί δεν έθεσε κανείς το απλό ερώτημα: πώς ο Τομπούλογλου εμπιστεύτηκε τον συγκεκριμένο ως ενδιάμεσο για να πάρει τη μίζα; Εμείς είδαμε στο πολυπρωβλημένο βίντεο έναν Τομπούλογλου εμφανώς τρακαρισμένο, να στέκεται σαν μαθητής μπροστά στο δάσκαλο-Γιάτη, ο οποίος είχε συμπεριφορά προϊσταμένου, πολυάσχολου, που ασκεί εξουσία και κινεί νήματα.

■ Απεταξάμην

Γνωστός για το θράσος του ο Μπουμπούκος, έσπευσε ν' αποκηρύξει δημόσια τον Τομπούλογλου, παριστάνοντας πως του είναι άγνωστος. Τι πίστεψε, ότι δε θα θυμόταν κανένας τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, που ο Χαρούλης τον γύριζε στη Φιλαδέλφεια για να μαζέψει σταυρουλάκια; Ότι δε θα ανέσυρε κανένας τις φωτογραφίες από το γιαούρτωμα και το μουστάρδωμα που υπέστη ο ίδιος, η Μπουμπούκα και ο Χαρούλης, σε εστιατόριο της Φιλαδέλφειας, όπου κάθησαν σε δημόσια θέα, για να βλέπει ο κόσμος ότι ο Χαρούλης στηρίζει Μπουμπούκο;

Δεν είναι, όμως, μόνο ο Μπουμπούκος, είναι και ο Μιχαλάκης που –φρονίμως ποιών– έπαθε αφωνία. Διότι, όπως λένε οι κακές γλώσσες, συνδέεται παιδιόθεν με φιλία με τον Χαρούλη, ο οποίος προοριζόταν για κομματάρχης του στη Φιλαδέλφεια στις επόμενες εκλογές. Μια συγγενής του Χαρούλη, μάλιστα, φιλαδελφιώτισσα και αυτή, έχει μεταταγεί στο πολιτικό γραφείο του Μιχαλάκη και εργάζεται ως σύμβουλος του. Για τη στενή σχέση που συνδέει τους Μιχαλάκη-Τομπούλογλου μάρτυρας και η φωτογραφία. Και ποιος έδωσε όλες αυτές τις λεπτομέρειες στη δημοσιότητα; Μα οι άσπονδοι φίλοι του Μιχαλάκη στη ΝΔ, φυσικά. Βλέπετε, στις επόμενες εκλογές ο Μιχαλάκης δε θα έχει τη σιγουριά της εκλογής μέσω του ψηφοδέλιου Επικρατείας της ΝΔ, αλλά θα πρέπει να φαρέψει σταυρούς στην αγανή Β' Αθήνας, όπου θα φάει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι.

■ Πολιτικάντικα παιχνίδια

Τι τον έπιασε τον Μπένι και μνημονεύει συνεχώς τον Μίκη Θεοδωράκη; Σκέφτεται μήπως να τον προτείνει για πρόεδρο της Δημοκρατίας, στην ηλικία που βρίσκεται και με τα προβλήματα υγείας που λογικά αντιμετωπίζει; Δε νομίζουμε ότι ο Μπένι είναι τόσο αφελής ή ανεύθυνος. Πολιτικάντικα παιχνίδια παίζει, αλλά τα παίζει σαν κακός τζογαδόρος.

Όπως ψιθυρίζουν στα «παπαγαλάκια» τους οι συνεργάτες του, ο Μπένι αναφερόμενος στον Θεοδωράκη τονίζει πως ο επόμενος πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να προέρχεται από την καθεστωτική Αριστερά, ώστε να μη μπορεί ο Τσίπρας να προκαλέσει εκλογές καταψηφίζοντας αυτή την υποψηφιότητα. Παράλληλα –πάντα σύμφωνα με τους συνεργάτες του– προσπαθεί να μπει σφήνα ανάμεσα στους Τσίπρα-Κουβέλη, ματαιώνοντας μια παρασκηνακή συνεργασία τους (που θα προσφέρει στήριξη από τον ΣΥΡΙΖΑ στον Κουβέλη για την προεδρία της Δημοκρατίας και ευνοϊκούς για τον ΣΥΡΙΖΑ χειρισμούς από τον πρόεδρο Κουβέλη κατά τη διαδικασία των διερευνητικών εντολών για το σχηματισμό κυβέρνησης).

Και γιατί να βιαστούν οι Τσίπρας-Κουβέλης να ανακοινώσουν την υποψηφιότητα του δεύτερου για την προεδρία της Δημοκρατίας, αν υποτεθεί ότι βρίσκονται σε παρασκηνακό παζάρι; Επειδή αναφέρει συνεχώς το όνομα του Θεοδωράκη ο Βενιζέλος; Ούτε αρχάριοι παίκτες δε θα έτρωγαν μια τέτοια μπλόφα, ιδιαίτερα στην τρέχουσα συγκυρία, που και ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΔΗΜΑΡ έχουν εστιασμένη την προσοχή τους στις ευρωεκλογές, διεκδικώντας ο πρώτος την πρωτιά και η δεύτερη την εκλογική επιβίωση; Περισσότερο ως παιχνίδι αυτοεπιβεβαίωσης του Μπένι μας φαίνονται όλ' αυτά. Πρέπει να δείξει στους Πασόκους ότι παραμένει μεγάλος πολιτικός παίχτης.

Ο Νίκος Βούτσης, κορυφαίο πολιτικό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, ενταγμένο στο στενό πυρήνα των «προεδρικών», ήξερε πολύ καλά τι έλεγε απαντώντας στο ερώτημα για το αν θα έπρεπε να υπάρχει κάποιος διάυλος επικοινωνίας «μεταξύ των κομμάτων που κυβερνούν ή εν δυνάμει θα κυβερνήσουν», δηλαδή μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ κατά κύριο λόγο. Όχι μόνο δεν απάντησε αρνητικά, αλλά περιέγραψε και το περιεχόμενο αυτής της κοινής βάσης. Παραθέτουμε ολόκληρη τη στιχομυθία, που έγινε στο ραδιοσταθμό «Αθήνα 9,84», την Παρασκευή 27 Δεκέμβρη:

«**Δημοσιογράφος:** Τα πολιτικά κόμματα και ειδικά εκείνα που κυβερνούν ή εν δυνάμει θα κυβερνήσουν τη χώρα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν πρέπει να έχουν ένα διάυλο επικοινωνίας για τα μεγάλα ζητήματα; Ερχεται το 2014 και ενδεχομένως να διαπραγματευτούμε το μεγαλύτερο εθνικό θέμα μετά τον πόλεμο, τη διευθέτηση του χρέους. Δεν πρέπει να υπάρχει μια επικοινωνία;

Ν. Βούτσης: Συμφωνώ απολύτως μα-

ΖΑ, είναι η βιωσιμότητα του χρέους, η οποία πρέπει ν' αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεως με τους δανειστές, με βασική διεκδίκηση ένα νέο κούρεμα. Πρέπει να θυμίσουμε, καταρχήν, ότι η ιδέα της «εθνικής διαπραγματεύσεως», την οποία προωθεί τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, πρωτοπαρουσιάστηκε από το ΠΑΣΟΚ το 2011. Η διαφορά είναι πως τότε το ΠΑΣΟΚ προσπαθούσε να καταστήσει συνυπεύθυνο το σύνολο της αντιπολίτευσης, για να μειώσει το δικό του πολιτικό κόστος, ενώ τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να «γλυκάνει» την πολιτική του, διολισθαίνοντας ως επιδέξιος σκιέρ προς την «υπευθυνότητα» και το «ρεαλισμό».

Πρέπει να θυμίσουμε, ακόμη, ότι το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους έχει θέσει μετ' επιτάσεως το ΔΝΤ, το οποίο ζητά ένα OSI (Official Sector Involvement - Εμπλοκή του Δημόσιου Τομέα, εν αντιθέσει με το PSI, που αναφερόταν στο χρέος που κατείχε ο ιδιωτικός τομέας). Και δεν είναι τυχαία τα «κολητηλίκια» του ΣΥΡΙΖΑ με το ΔΝΤ και τα συνεχή καλέσματα του ΣΥΡΙΖΑ προς την

θα εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα.

Τι σημαίνει βιωσιμότητα του χρέους; Σημαίνει να μπορεί το ελληνικό κράτος να το εξυπηρετεί. Δηλαδή, ο κρατικός προϋπολογισμός να εξασφαλίζει εκείνα τα κονδύλια που απαιτούνται για την πληρωμή των χρεολυσίων και των τόκων. Αν το ελληνικό κράτος φτάσει σε αδυναμία εξυπηρέτησης του χρέους, αν δηλαδή κηρύξει χρεοκοπία, οι δανειστές του θα χάσουν τη δυνατότητα να εισπράττουν τα τοκοχρεολύσια τους (πέρα από τις γενικότερες επιπλοκές που θα υπάρξουν για το ευρώ-σύστημα). Γι' αυτό και οι ίδιοι οι δανειστές φροντίζουν για τη βιωσιμότητα, έχοντας κάνει δύο μέχρι στιγμής μεγάλες παρεμβάσεις (συμπεριλαμβανόμενου και ενός κουρέματος της τάξης του 50%) και ετοιμάζοντας μια τρίτη, μετά τις ευρωεκλογές.

Ο «ρεαλισμός» της βιωσιμότητας του χρέους

ζήσας, αλλά χρειάζεται μια ελάχιστη κοινή βάση γι' αυτό. Οποτε και αν υπάρξει αυτή, θα έχουμε και αυτό τον διάυλο. Όπως έγινε, για παράδειγμα, με το θέμα της χρηματοδότησης της Χρυσής Αυγής, αφού όμως υπήρξε η προσπάθεια εξάρθρωσής της. Πριν δεν ήταν δυνατόν, γιατί κινούμασταν σε εντελώς ασύμβατες κατευθύνσεις. Το ίδιο γίνεται και με το χρέος. Μόνο δύο βουλευτές από τους 70 της ΝΔ που μίλησαν στη Βουλή αναφέρθηκαν σε μη βιώσιμο χρέος. Δεν έχει αποτολμήσει η κυβέρνηση κεντρικά, ως κυβέρνηση, ως πρωθυπουργός, να πει "κύριοι, το χρέος δεν είναι βιώσιμο". Αυτό θα ήταν μια βάση για να δει κάποιος το ευρύτερο μέτωπο, ώστε να δημιουργηθεί μια προϋπόθεση ενός πραγματικού κουρέματος κ.λπ.»

Οι πιο ευφάνταστοι θα μπορούσαν να σκεφτούν ακόμη και κυβέρνηση «εθνικής ευθύνης», με ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Και δε θα είχαν άδικο, δεδομένου ότι αυτή η λύση, ως έσχατη λύση φυσικά, είναι μέσα στην πολιτική κουλτούρα και του ΣΥΡΙΖΑ, όπως όλων των αστικών κομμάτων. Κανένας δε θα μπορούσε να φανταστεί πριν από μερικά χρόνια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και όμως έγινε. Γιατί όχι και συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, αν η Βουλή δε δίνει άλλη κυβερνητική λύση και πρέπει να αποφευχθούν οι εκλογές; Ο Βούτσης δίνει και την «ελάχιστη κοινή βάση» για μια τέτοια συγκυβέρνηση: διεκδίκηση ρυθμίσεων που θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του χρέους. Εγκαλεί μάλιστα τη ΝΔ γιατί δε θέτει αυτή τη στιγμή ζήτημα βιωσιμότητας του χρέους. Εάν το έθετε, λέει, θα άνοιγε ο δρόμος για τη δημιουργία ενός «ευρύτερου μετώπου», στο οποίο θα συμμετείχε το σύνολο των κομμάτων που θέτουν ζήτημα βιωσιμότητας του χρέους!

Μείζον ζήτημα, λοιπόν, για τον ΣΥΡΙ-

κυβέρνηση να εκμεταλλευτεί τις αντιθέσεις ΔΝΤ-ΕΕ, υιοθετώντας τις θέσεις του πρώτου για νέο κούρεμα του χρέους.

Τέλος, πρέπει να θυμίσουμε ότι η βιωσιμότητα του χρέους αποτελεί σταθερή φροντίδα και της ΕΕ. Με δικές της αποφάσεις οργανώθηκε το κούρεμα του PSI και στη συνέχεια οι ρυθμίσεις του Νοέμβρη του 2012, ενώ υπάρχει απόφαση που προβλέπει νέες ρυθμίσεις, στο βαθμό που η Ελλάδα εφαρμόσει ακριβώς το «πρόγραμμα» και παράξει πρωτογενές πλεόνασμα. Μάλιστα, η σχετική αναφορά στο τρίτο Μνημόνιο εξελήφθη αρχικά ως προαναγγελία νέου κουρέματος. Ο ίδιος ο Στουρνάρας έσπευσε να το πει στη Βουλή, για να του τραβήσουν τ' αυτιά οι Γερμανοί και να «μαζευτεί». Εκτοτε, η σχετική αναφορά στο Μνημόνιο-3 ερμηνεύεται (για λόγους που έχουν να κάνουν και με τις πολιτικές-εκλογικές σκοπιμότητες στη Γερμανία) ως υπόσχεση για νέες ρυθμίσεις τύπου 2012. Δηλαδή, νέο δάνειο και επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των προηγούμενων.

Μπορεί να μην δούμε ποτέ μια «κυβέρνηση εθνικής ανάγκης» με συμμετοχή και του ΣΥΡΙΖΑ, διότι οι πολιτικοί συσχετισμοί θα διαμορφωθούν διαφορετικά και θα δίνουν βιώσιμο κυβερνητικό σχήμα της μιας ή της άλλης πλευράς (δηλαδή είτε με πυρήνα τη ΝΔ είτε με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ). Εκείνο, όμως, που έχει σημασία είναι ο «ρεαλισμός» της βιωσιμότητας του χρέους, στον οποίο προσγειώνεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Ανάγοντας σε μείζονα πολιτικό στόχο τη βιωσιμότητα του χρέους, ο ΣΥΡΙΖΑ επί της αρχής δε λείπει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που λείπει το ΔΝΤ, η ΕΕ, η γερμανική κυβέρνηση, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Όλοι θέλουν το χρέος να καταστεί βιώσιμο, διαφωνούν όμως στη συνταγή με την οποία

Επί της αρχής, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ζητά τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που ζητούν και οι δανειστές. Γι' αυτό και συχνά-πυκνά ο Τσίπρας μιλά για αμοιβαία επωφελή λύση. Έχει σημασία να τονιστεί αυτό, για να θυμηθούμε από πού ξεκίνησε και που καταλήγει (μέχρι στιγμής) ο ΣΥΡΙΖΑ. Ξεκίνησε από τη θεωρία της μονομερούς διαγραφής του απεχθούς χρέους, το μέγεθος του οποίου θα προσδιόριζε κάποια Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου. Η θεωρία αυτή παιζόταν κατά κόρον μέχρι το καλοκαίρι των «αγανακτισμένων». Μέχρι τις εκλογές του 2012 έμπαινε και έβγαине από το ψυγείο, ανάλογα με τις ψηφοθηρικές ανάγκες, και μετά τις εκλογές πετάχτηκε στη χωματερή των λαμπρών πολιτικών ιδεών, για να έχουμε τη διολίσθηση προς την «αναδιαπραγμάτευση» του χρέους, η οποία τώρα γίνεται «κοινό μέτωπο» στη βάση της διεκδίκησης της βιωσιμότητας του χρέους.

Βεβαίως, αν ζητήσει κάποιος περισσότερες λεπτομέρειες, οι ΣΥΡΙΖΑίοι θ' αρχίσουν ν' αραιδιάζουν τα γνωστά, περιέπαιναν διαπραγματεύοντας τον χρέος, ρήτρα ανάπτωσης για την αποπληρωμή, περίοδο χάριτος κτλ. Ολ' αυτά είναι μια συνταγή, την οποία δε θα εφαρμόσει μονομερώς μια ελληνική κυβέρνηση, αλλά θα πρέπει να διαπραγματευθεί με τους δανειστές. Η ίδια η διαπραγμάτευση, όμως, πρώτο καθιστά τα συμφέροντα των δανειστών νόμιμα και δεύτερο τους δίνει τη δυνατότητα βέτο στην

Είναι ενδεχόμενο να μην έχει φορέσει ο Τάσος Θεοφίλου το καπέλο στο οποίο φέρεται να βρέθηκε DNA του, δήλωσε ο πρόεδρος του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Μ. Χατζηαθανασίου, στη δωδέκατη συνεδρίαση της δίκης Θεοφίλου, που έγινε στις 23 Δεκέμβρη. Ετσι, μετά την κατάθεση του τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά, που δήλωσε ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία», έχουμε μια δεύτερη – από έδρας αυτή τη φορά – δήλωση υπέρ της αθωότητας του Θεοφίλου, έστω και υπό τον εύσημο τρόπο των αμφιβολιών.

Στη συγκεκριμένη συνεδρίαση άρχισε η εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης του Τ. Θεοφίλου, μεταξύ των οποίων ήταν και δύο ειδικές επισημότητες, οι οποίες κλήθηκαν να καταθέσουν για το βιολογικό υλικό που βρέθηκε σε καπέλο που υποτίθεται ότι έπεσε από κάποιον από τους δράστες στον τόπο που θανατώθηκε ο ταξιδιός Δ. Μίχας. Οι συγκεκριμένες μαρτυρες εξετάστηκαν εξαντλητικά και από τον πρόεδρο και από τους συνηγούς υπεράσπισης.

Αντίθετα, η παρουσία της πολιτικής αγωγής υπήρξε περισσότερο διεκπεραιωτική, μολοντί θα περίμενε κανείς από την πολιτική αγωγή να δείξει μεγάλο ενδιαφέρον για την εξέταση του μοναδικού στοιχείου που φέρεται να υπάρχει σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Ο συνήγορος που εκπροσωπεί την Alpha Bank δεν εμφανίστηκε καθόλου. Η απουσία του είναι ευεξήγητη, αν αναλογιστούμε το κάζο που έπαθε όταν αποκαλύφθηκε ότι οργάνωσε φροντιστήριο των μαρτύρων τραπεζοϋπαλλήλων. Από τους τρεις συνηγούς της οικογένειας Μίχα ερωτήσεις υπέβαλαν οι δύο, χωρίς να καταφέρουν ούτε για μια στιγμή να «στριμώξουν» τις δύο επισημότητες και να υπερασπιστούν την άποψη του εργαστηρίου της Ασφάλειας, ότι στο περιβόητο καπέλο, που υποτίθεται ότι έπεσε από κάποιον από τους ληστές, βρέθηκε DNA που ταυτίζεται μ' αυτό του Θεοφίλου.

Μοιραία, το βάρος της στήριξης αυτής της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης (ή, σωστότερα, το βάρος της υπεράσπισης της Αντιτρομοκρατικής από την κατηγορία της σκευωρίας) έπεσε στις πλάτες του προέδρου Μ. Χατζηαθανασίου. Θυμίζουμε ότι, πριν ακόμη γίνει συζήτηση για το DNA στο περιβόητο καπέλο, εμείς υποστηρίξαμε με κατηγορηματικότητα ότι η σκευωρία κατέρρευσε, μολοντί γνωρίζαμε ότι ως «βαρύ πυροβολικό» υπάρχει η έκθεση πραγματογνωμοσύνης για το DNA. Ήταν για μια δεδομένη, ότι αυτή η έκθεση θα γινόταν φύλλο και φτερό μόλις θα κατέθεταν επισημότητες με ειδικές γνώσεις. Ετσι και έγινε.

Οι επισημότητες που εξετάστηκαν είναι η βιολόγος Αναστασία Φύτρου και η χημικός, υποψήφια διδάκτορας του ΕΚΠΑ Ευγενία Κολοβού. Από το σύνολο των καταθέσεων τους επιλέγουμε να παραθέσουμε το σημείο στο οποίο ο πρόεδρος «κατέθεσε τα όπλα», παραδεχόμενος ότι είναι ενδεχόμενο ο Θεοφίλου να μην έχει φορέσει αυτό το καπέλο. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα της συζητήσιας ανάμεσα στη χημικό Ε. Κολοβού και στη συνήγορο Α. Παπαρρούσου, που υπέβαλε τις ερωτήσεις, μαζί με τις συνεχείς παρεμβολές του προέ-

■ Δίκη Τάσου Θεοφίλου

Πρόεδρος: Είναι ενδεχόμενο να μην έχει φορέσει το καπέλο ο Θεοφίλου!

δρου. Αυτές οι παρεμβολές αποκαλύπτουν την πλήρη κατάρρευση της κατηγορίας και τις αγωνιώδεις προσπάθειες του προέδρου να υπερασπιστεί το κύρος της Αντιτρομοκρατικής, την οποία αισθάνεται ως συνεργάτη στο πλαίσιο των μηχανισμών καταστολής του αστικού κράτους.

Α. Παπαρρούσου: Ένα γενετικό προφίλ αναπαράγεται, αντιγράφεται, τι γίνεται;

Ε. Κολοβού: Ένα γενετικό προφίλ, πολύ εύκολα. Ένας πρωτοετής φοιτητής μπορεί να μου πάρει το γενετικό προφίλ και να μου το συνθέσει.

Α. Παπαρρούσου: Πώς;

Ε. Κολοβού: Αγοράζοντας (δεν ακούγονται μια λέξη) από το *Internet* και βλέποντας τα αλληλόμορφα στη σειρά.

Α. Παπαρρούσου: Αυτό είναι εφικτό;

Ε. Κολοβού: Είναι πολύ εύκολο. Ένας πρωτοετής φοιτητής, εάν θέλει να ασχοληθεί, μπορεί να το κάνει. Δεν είναι κάτι τραγικό εργαστηριακό.

Α. Παπαρρούσου: Μάλιστα, ενδιαφέρον. Να σας ρωτήσω τώρα, αυτές οι εκθέσεις που έχετε δει, αυτές της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, εν πάση περιπτώσει, είναι εκθέσεις οι οποίες απευθύνονται σε επισημότητες ή απευθύνονται στα δικαστήρια;

Ε. Κολοβού: Νομίζω ότι απευθύνονται σε εσάς, γιατί – είναι αυτό που είπα πριν – ότι εμένα εάν ένας προπτυχιακός φοιτητής μου παρουσιάζει αυτό το έντυπο (σ.σ. την έκθεση πραγματογνωμοσύνης), θα του ελεγα: φέρε μου και τα υπόλοιπα, βάλ' τα στη σειρά, βάλ' τα ακατέργαστα δεδομένα και έλα να το ξαναδώμε. Αυτό εμένα ως επισημότητα δεν μου δείχνει κάτι. Δηλαδή, ένας πίνακας με αριθμούς και κουτάκια... μόνο καλή τη πίστη να πω ότι υπάρχουν, αλλά...

Α. Παπαρρούσου: Αυτές οι επισημότητες ελλείψεις, τις οποίες καταγράψατε, σφειλονται στο γεγονός ότι το εργαστήριο αυτό απαρτίζεται από αστυνομικούς, ότι είναι τμήμα της αστυνομίας; Τι λέτε εσείς;

Ε. Κολοβού: Τι εννοείτε, δεν καταλαβαίνω

Α. Παπαρρούσου: Εννοώ...

Πρόεδρος: Εννοεί η συνήγορος, κυρία μάρτυρα, ότι εάν το υλικό πήγαινε σε άλλο εργαστήριο, θα ήταν διαφορετική η έκθεση;

Ε. Κολοβού: Σίγουρα το εργαστήριο, εάν απευθυνόταν σε εμένα...

Πρόεδρος: Θα ήταν διαφορετική η έκθεση;

Ε. Κολοβού: Ναι, ναι, είναι σίγουρο αυτό.

Πρόεδρος: Είναι ελλιπής, λοιπόν, η έκθεση αυτή.

Ε. Κολοβού: Υπάρχει ένα εργαστήριο στην Αθήνα, που αν δείτε, έχω δει τεστ πατρότητας από το συγκεκρι-

μένο, συνοδεύεται από το ηλεκτροφωρογράφημα, ακόμα και εάν ο πελάτης δεν μπορεί να το ερμηνεύσει.

Πρόεδρος: Είναι ελλιπής, λοιπόν, εκεί καταλήγουμε.

Α. Παπαρρούσου: Αρα, λοιπόν, καταλήγουμε στο συμπέρασμα, ότι η αστυνομία υποδεικνύει, χωρίς άλλες, πολλές-πολλές πληροφορίες, επισημότητες, με τις εκθέσεις αυτές στο δικαστήριο, ποιος είναι ο ύποπτος. Το αντιλαμβάνεσθε εσείς έτσι όπως το λέω;

Πρόεδρος: Μην απαντάτε, κυρία μάρτυρα. Άλλη ερώτηση, κυρία συνήγορε, άλλη ερώτηση.

Προς τι αυτή η «έκρηξη» του προέδρου; Γιατί απαγόρευσε την ερώτηση της συνήγορου, ενώ ο ίδιος μόλις πριν συμπέρανε ότι η έκθεση είναι ελλιπής; Άλλο να ξεφεύγεις με ένα «ελλιπής» και άλλο να πηγαίνεις στο βάθος των πραγμάτων, διερευνώντας το στήσιμο σκευωρίας ενάντια σε έναν αναρχικό που βρισκόταν στη «δεξιαμενή» των «προς αξιοποίηση υπόπτων» της Αντιτρομοκρατικής. Η συνήγορος επέμενε να διερευνά το βάθος των πραγμάτων και ο πρόεδρος να απαγορεύει αυτή τη διερεύνηση, ακρούμενος στο «ελλιπής η έκθεση».

Α. Παπαρρούσου: Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι υπάρχει μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, την οποία επενδύουν με μια επισημότητα φωνή έκθεση...

Πρόεδρος (έντονα): Είναι ερώτηση αυτή στη μάρτυρα, κυρία συνήγορε, εάν υπάρχει κατεύθυνση να συντάξουν εκθέσεις;

Α. Παπαρρούσου: Μας περιέγραψε, κυρία πρόεδρε, συγκεκριμένες ελλείψεις. Αρα, λοιπόν, εγώ καταλήγω στο συμπέρασμα...

Πρόεδρος: Εσείς καταλήξετε όπου θέλετε, αλλά μη ρωτάτε τη μάρτυρα.

Α. Παπαρρούσου: Καταλήγω στο συμπέρασμα, που το επιβεβαίωσε και η κυρία μάρτυρας, ότι οι εκθέσεις αυτές δεν απευθύνονται σε επισημότητες. Απευθύνονται επομένως στα δικαστήρια και δίνουν συγκεκριμένες οδηγίες. Κατονομάζουν συγκεκριμένους ανθρώπους και δίνουν οδηγίες, χωρίς άλλη επισημότητα βάση.

Πρόεδρος: Δεν κατονομάζουν κανέναν άνθρωπο, κυρία συνήγορε. Λένε ότι ταυτίζεται ένα υλικό με άλλο. Τώρα εάν αυτό το υλικό προήλθε από κάποιο αντικείμενο που φορούσε ή έφερε ο κατηγορούμενος, αυτό είναι θέμα αποδείξεως. Οπως καταλάβαμε από την παρούσα και την προηγούμενη μάρτυρα.

Ε. Κολοβού: Αυτές οι εκθέσεις μπορούν πολύ εύκολα να οδηγήσουν σε στρεβλό συμπέρασμα έναν άνθρωπο που δεν είναι εξοικειωμένος με τη βιολογία. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Πρόεδρος: Γι' αυτό είστε εσείς να μας τα εξηγήσετε.

Ε. Κολοβού: Είναι ξεκάθαρο ότι δια-

βάζοντας την (σ.σ. την έκθεση πραγματογνωμοσύνης), σου δίνεται η βεβαιότητα, ότι το άτομο που έχει το προφίλ και το αντικείμενο έχουν άμεση σχέση και σύνδεση μεταξύ τους.

Α. Παπαρρούσου: Μάλιστα

Ε. Κολοβού: Σε κάποιον που δεν είναι εξοικειωμένος με τη βιολογία, επαναλαμβάνω.

Α. Παπαρρούσου: Μάλιστα

Ε. Κολοβού: Σ' αυτό το βαθμό...

Πρόεδρος: Γι' αυτό ήρθατε εσείς εδώ και μας φωτίσατε. Οτι είναι ενδεχόμενο να μην το έχει φορέσει. Το καταλάβαμε. Άλλη ερώτηση, κυρία συνήγορε.

Τα πράγματα είναι ολοφάνερα. Ο πρόεδρος γνωρίζει πλέον, ότι δεν υπήρξε καπέλο που να έπεσε κατά τη συμπλοκή και ότι ο Τ. Θεοφίλου δεν είχε καμία ανάμιξη στη ληστεία και στην ανθρωποκτονία. Προσπάθησε όσο μπορούσε από την αρχή αυτής της δίκης να υπερασπιστεί την κατηγορία, αλλά έχασε σε όλα τα σημεία. Όταν άκουσε τον τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής και ενόρχηστρητή ολης αυτής της σκευωρίας, Ε. Χαρδαλιά, να λέει ότι «μπορεί και να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος», κατάλαβε. Όταν πληροφορήθηκε ότι η πολιτική αγωγή έκανε φροντιστήριο στους αυτόπτες μάρτυρες τραπεζοϋπάλληλους, χρησιμοποιώντας οπτικό υλικό (βίντεο), που δεν υπάρχει στη δικογραφία, κατάλαβε. Όταν άκουσε τους μάρτυρες να λένε εκ των υστέρων, ότι το καπέλο που υποτίθεται ότι φορούσε ο δράστης δεν υπήρχε ανάμεσα στα πειστήρια, διότι η αστυνομία το πήρε, το έβαλε σε μια νάιλον σακούλα (sic!) και το άφησε στην τράπεζα (μόνον αυτό, το σοβαρότερο από τα πειστήρια!), κατάλαβε. Όταν του έστειλαν μια έκθεση-κωλόχαρτο για να του πουν «στο καπέλο βρέθηκε DNA του Θεοφίλου», αλλά δεν του έστειλαν ως μάρτυρα κατηγορίας και κάποιον από τους «επισημότητες» του εργαστηρίου της Ασφάλειας, για να εξηγήσει και να στηρίξει στο ακροατήριο το περιεχόμενο της έκθεσης-κωλόχαρτου, κατάλαβε. Όταν άκουσε δύο βιολόγους, με «βαριά» πανεπιστημιακά χαρτιά και εμπειρία, να εξηγούν όσο πιο απλά μπορούν, ότι η έκθεση της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών είναι κωλόχαρτο, είχε ήδη καταλάβει.

Το μόνο που απέμεινε στον πρόεδρο, ως εκπρόσωπο της κορωνίδας των κατασταλτικών μηχανισμών, του δικαστικού μηχανισμού, είναι να βρει έναν τρόπο να σώσει το κύρος της Αντιτρομοκρατικής. Να σώσει το κύρος του μηχανισμού καταστολής, που του έστειλε έναν άνθρωπο που δεν έχει καμία εμπλοκή με τη συγκεκριμένη υπόθεση, για να τον δικάσει και να τον καταδικάσει για ανθρωποκτονία και ένοπλη ληστεία. Γι' αυτό και ο πρόεδρος προσπαθούσε ν' αποφυγεί εκεί-

να τα σημεία που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται απλά για μια επιστημονικά ελλιπή έκθεση ταυτοποίησης DNA, αλλά για μια κατασκευασμένη έκθεση. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο πρόεδρος, από τη μια δεν επέτρεπε στη μάρτυρα να απαντήσει στις ερωτήσεις κρίσης που υπέβαλε η συνήγορος, ενώ από την άλλη υπέβαλε ο ίδιος ερωτήσεις και στις δύο βιολόγους, προσπαθώντας να διασώσει το επιστημονικό κύρος της ερευνητριάς της ΔΕΕ.

Όπως φαίνεται από το διάλογο που παραθέσαμε παραπάνω, η μάρτυρας απευθύνθηκε στο δικαστήριο και εμμέσως πλην σαφώς είτε στους δικαστές, ότι δεν μπορούν να στηρίχουν σ' αυτή την έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Και έχει πραγματικά κομβική σημασία η παρέμβαση-σχόλιο του προέδρου: «Γι' αυτό ήρθατε εσείς εδώ και μας φωτίσατε. Οτι είναι ενδεχόμενο να μην το έχει φορέσει. Το καταλάβαμε».

Γι' αυτό και εμείς αναρωτιόμαστε: μετά και απ' αυτό, μετά την παταγώδη κατάρρευση και του μοναδικού «αδιάφευστου» στοιχείου της δικογραφίας, του υποτιθέμενου βιολογικού αποτυπώματος που άφησε ο Θεοφίλου στην Πάρο, μπορεί το δικαστήριο να τον καταδικάσει; Κατά την εκτίμησή μας, όχι. Στ' αυτιά μας η παρέμβαση-σχόλιο του προέδρου ακούστηκε ως ο ήχος της ταφόπλακας που έπεσε και σφράγισε το αποσυντεθειμένο πτώμα της σκευωρίας σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Το ερώτημα είναι αν το δικαστήριο θα αθώσει τον Θεοφίλου με το προσχηματικό «λόγα αμφιβολιών» ή με ένα πανηγυρικό «διδίτη δεν απεδείχθη», που θα αποτελέσει κόλαφο για τους σκευωρούς.

Επιμείναμε ιδιαίτερα σ' αυτό το σημείο της κατάθεσης της χημικού Ευγ. Κολοβού, γιατί είχε κατά τη γνώμη μας ξεχωριστή σημασία. Και οι δύο ειδικές επισημότητες έδωσαν εξαιρετικό ενδιαφέροντος απαντήσεις στην πληθώρα των ερωτήσεων που τους υπέβαλε η έδρα και οι συνήγοροι Κ. Παπαδάκης και Σπ. Φυτράκης. Επισημαίνουμε μερικές απ' αυτές.

- Το βιολογικό υλικό σε αντικείμενα είναι μεταφερόμενο και γι' αυτό δεν μπορεί να αξιοποιείται ως τεκμήριο ενοχής. Μεταφέρεται τόσο από άνθρωπο σε άνθρωπο όσο και από αντικείμενο σε αντικείμενο. Πάνω σ' αυτό ο Κ. Παπαδάκης επεσήμανε πληθώρα αμφιβολιών γύρω από το κατασκευασμένο από την Αντιτρομοκρατική πειστήριο, το καπέλο με το δήθεν βιολογικό υλικό του Τ. Θεοφίλου.

- Με τη μέθοδο ταυτοποίησης DNA δεν μπορεί να προσδιοριστεί ο χρόνος λήψης του δείγματος από ένα χρήστη σε ένα κινητό αντικείμενο, ούτε μπορεί να αποδειχτεί ότι αποτυπώνεται το DNA του τελευταίου χρήστη.

- Είναι επιστημονικά ανεπίτρεπτο και αποδεικτικά απολύτως ανασφαλές, γι' αυτό και δεν πρέπει να γίνεται η σάρωση και η εξέταση του ύποπτου αντικείμενου και του προφίλ του ύποπτου στο ίδιο εργαστήριο, στον ίδιο χρόνο και από τους ίδιους ανθρώπους, όπως γίνεται κατά κόρον στο «εργαστήριο» της ΔΕΕ.

- Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να συντάσσονται δύο εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, από διαφορετικούς ερευνητές, προκειμένου να μεγιστο-

Κατάπιαν τη γλώσσα τους οι προβοκάτορες

Ποιος δε θυμάται τη συγκοφαντική εκστρατεία που οργάνωσε η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, με όργανα τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων» και τις πουλημένες γραφίδες των επαγγελματιών προβοκατόρων ενάντια στους απεργούς διοικητικούς υπάλληλους του ΕΚΠΑ, οι οποίοι δήθεν απεργούσαν εκ του ασφαλούς, εισπράττοντας το σύνολο του μισθού τους; Οποιος γνωρίζει πώς λειτουργούν οι υπηρεσίες μισθοδοσίας του Δημοσίου ήξερε πολύ καλά πως οι μέρες της απεργίας θα παρακρατούνταν από τη μισθοδοσία των επόμενων μηνών, όταν θα συγκεντρώνονταν τα στοιχεία για τις μέρες απεργίας του κάθε εργαζόμενου. Ομως, η αλήθεια ήταν απαγορευμένη για τα ΜΜΕ της προβοκάτσιας, στα οποία υπήρχε θέση μόνο για το ψεύδος.

ΕΠΙΜΕΡΗΣ ΜΗΝΕΣ	ΑΠΕΡΓΙΑ	ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ
13	13	0	13
ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΕΡΓΙΑΣ			13.5%
ΣΥΝΟΛΟ ΕΠΙΜΕΡΗΣ ΜΗΝΕΣ			106.50
ΣΥΝΟΛΟ ΜΗΝΗ			111.40

απεργία του Οκτωβρίου). Ο μισθός Ιανουαρίου 2014 για τον συγκεκριμένο εργαζόμενο-απεργό του ΕΚΠΑ είναι 22,94 ευρώ (11,48/δεκαπενθήμερο), ενώ οι μισθοί των εργαζόμενων που συμμετείχαν στην απεργία για τον ίδιο μήνα, **κυμαίνονται από 8 έως 30 ευρώ.**

οποία δεν δημοσιεύτηκε φυσικά από τους προβοκάτορες: «Σε απάντηση κακόβουλων και συγκοφαντικών δημοσιευμάτων πως οι απεργοί διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ πληρώνονταν κανονικά κατά τη διάρκεια της τριμήνιας απεργίας τους, παραθέτουμε εκκαθαριστικό σημειώμα εργαζόμενου-απεργού στο ΕΚΠΑ για το μήνα Ιανουάριο (περιέχει τις περικοπές αποδοχών για συμμετοχή στην

απεργία του Οκτωβρίου). Ο μισθός Ιανουαρίου 2014 για τον συγκεκριμένο εργαζόμενο-απεργό του ΕΚΠΑ είναι 22,94 ευρώ (11,48/δεκαπενθήμερο), ενώ οι μισθοί των εργαζόμενων που συμμετείχαν στην απεργία για τον ίδιο μήνα, **κυμαίνονται από 8 έως 30 ευρώ.**

Η Απεργιακή Επιτροπή είχε διαμεύσει και τότε τα σχετικά δημοσιεύματα, αποστέλλοντας Δελτίο Τύπου που ενημέρωνε πως λόγω της υπαγωγής της μισθοδοσίας του ΕΚΠΑ στην Ενιαία Αρχή Πληρωμών όπου οι εντολές πληρωμής κατατίθενται ένα με δύο μήνες νωρίτερα, οι αποδοχές θα περικοπτόνταν μετά τη λήξη της απεργίας, όπως κι έγινε. Μάλιστα, όπως μπορεί να διαπιστώσει κανείς από το εκκαθαριστικό σημειώμα, αντίθετα από τις υποσχέσεις για σταδιακές περικοπές, τελικά περικόπηκε το σύνολο των αποδοχών που αφαιρούνται από τις ημέρες απεργίας».

Απέλυσαν την καθηγήτρια που έπιασε το γιο του Σαμαρά να αντιγράφει

Το σαμαρέικο εκδικείται. Και χρησιμοποιεί το κράτος ακόμη και για απλές προσωπικές υποθέσεις. Οπως αυτή της καθηγήτριας που έπιασε το γιο του πρωθυπουργού να αντιγράφει και του μονόγραφε την κόλλα. Παραθέτουμε αυτούσια την ανακοίνωση της ΟΙΕΛΕ, με ένα μόνο σχολίο: **ειδείτε να γίνεται κανένας ντόρος από τα αστικά ΜΜΕ;**

«ΤΟ ΕΚΛΗΜΑ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΘΗ: ΤΟ ΚΥΣΔΕ ΜΕ ΑΝΩΘΕΝ ΕΝΤΟΛΕΣ (;) “ΕΚΤΕΛΕΣΕ” ΤΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΠΟΥΛΟΥΤΑ, ΡΙΧΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΣΤΟΝ ΚΑΙΑΔΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΧΕ ΤΟ “ΘΡΑΣΟΣ” ΝΑ ΣΥΛΛΑΒΕΙ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ

Πέντε ημέρες πριν από τα Χριστούγεννα το ΚΥΣΔΕ έκανε ένα πρώιμο δώρο στην πρωθυπουργική οικογένεια, στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και στους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων. Κατόπιν άνωθεν εντολών (;) και με παράνομη σύνθεση (την οποία είχαν αλλοιώσει, αποβάλλοντας τους αιρετούς της ΟΙΕΛΕ) οι τρεις διορισμένοι από τον Υπουργό Παιδείας δημόσιοι “λειτουργοί” - μέλη του ΚΥΣΔΕ αποφάσισαν να “εκτελέσουν” την εκπαιδευτικό Ευφροσύνη Μπουλούτα, απολύοντάς την με το πρόσχημα ότι “δεν είχαν αρκετά στοιχεία” για να αποδείξουν ότι υφίσταται θέμα καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της καταγγελίας σύμβασης εκ μέρους της διοίκησης του Κολλεγίου Αθηνών. Με λίγα λόγια το ΚΥΣΔΕ θεωρεί πως μια εκπαιδευτικός με 21 έτη υπηρεσίας, που είχε αξιολογηθεί θετικά από τη διοίκηση του σχολείου, απολύθηκε “όπως τυχαίως” και επελέγη “συμπτωματικά” μέσα από εκατοντάδες συναδελφους της προς απόλυση λίγες ημέρες αφού συνέλαβε τον υιό του πρωθυπουργού να αντιγράφει!

Με την κυνικήτητα επαγγελματιών τα διορισμένα μέλη του ΚΥΣΔΕ δεν χρειάστηκαν πολύ ώρα για να ξεμπερδέψουν με την αποστολή τους. Απέρριψαν με συνοπτικές διαδικασίες, τόσο το αίτημα της εκπαιδευτικού για αναβολή της διαδικασίας τη Δευτέρα, ώστε να παραστεί ο νομικός της εκπρόσωπος Γ. Κατρούγκαλος, όσο και τα αιτήματα εξαιρέσής τους που είχαν κατατεθεί και ανακοίνωσαν την κατάπτυστη απόφασή τους. Αποφάσισαν ότι δεν πρέπει να εξαιρεθούν οι ίδιοι, (ενώ είχαν αποφασίσει την αποβολή των “ενοχλητικών” της ΟΙΕΛΕ) για να ολοκληρώσουν το “θεάρεστο” έργο τους.

Η απόφαση του ΚΥΣΔΕ έχει ιστορική σημασία και θα επφέρει δραματικές συνέπειες στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αποτελεί κατ’ ουσίαν υπογραφή συμβολαίου θανάτου για χιλιάδες ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και χαρακτηριστική πράξη για τους σχολάρχες. Με αυτόν τον τρόπο ανάβει το πράσινο φως σε όλα τα υπηρεσιακά συμβούλια της εκπαίδευσης να απολύουν χωρίς έλεγχο όλους τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς που προτείνονται από τον ιδιοκτήτη ενός σχολείου προς απόλυση.

Αποφάσισαν μόνοι τους ότι δεν πρέπει να εξαιρεθούν!!!!

Η απόφαση του εκτελεστικού αποσπάσματος του ΚΥΣΔΕ ήταν η χαρακτηριστική βολή, όχι μόνο σε μια γενναία εκπαιδευτικό που απολύθηκε, επειδή έπιασε το χρέος της, αλλά για ολόκληρη την εκπαίδευση. Ουσιάζει στο βαθμό της αναληθιάς, της αλαζονείας και της αυταρχικότητας του πρωθυπουργού και του αδελφού του, Προέδρου του Κολλεγίου, μια εργαζόμενη, πετώντας την στον Καιάδα της εξαθλίωσης. Αποδεικνύει ότι κάποιοι θεσμοί στη χώρα δεν λαμβάνουν αποφάσεις με βάση τους νόμους, αλλά με βάση το δίκαιο του ισχυρού.

Η ΟΙΕΛΕ δεν πρόκειται να αφήσει έτσι την υπόθεση. Θα χρησιμοποιήσει κάθε πολιτικό και ένδικο μέσο για να ανατρέψει την απόφαση της παράνομης σύνθεσης του ΚΥΣΔΕ. Η δικαιοσύνη και οι θεσμοί που λειτουργούν ακόμη σ’ αυτό τον τόπο θα δώσουν την απάντηση σε όσους θεωρούν ότι η πολιτική και οικονομική ισχύς τους επιτρέπουν να βιάζουν το Σύνταγμα, τους νόμους και τα δημόσια αγαθά.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΟΥΡΟΥΤΟΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΡΡΗΣ».

Προκαλεί με γελοιότητες ο Στουρνάρας

Υπάρχουν μερικά πράγματα που δεν χρειάζεται κανείς στατιστικές επεξεργασίες για να βγάλει τα συμπεράσματά του. Δεν χρειάζεται, για παράδειγμα, καμιά στατιστική για να καταλάβουμε ότι η εξίσωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης με τον ειδικό φόρο στο πετρέλαιο κίνησης, πέρα από μέτρο κοινωνικά ανάληγο (αφού οδήγησε τα νοικοκυριά να στερηθούν την κεντρική θέρμανση και να φορολογάνε χρησιμοποιώντας άλλες πηγές θέρμανσης), ήταν και ένα οικονομικά αποτυχημένο μέτρο. Κι αυτό γιατί η κατανάλωση πετρελαίου θέρμανσης έπεσε κατακόρυφα (σε ποσοστό πάνω από 60%), οδηγώντας σε απώλεια κρατικών εσόδων όχι μόνο από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, αλλά και από τον ΦΠΑ, που είναι 23%. Η επέκταση του επιδόματος θέρμανσης, που εσπευσμένα αποφάσισε η κυβέρνηση τον περασμένο Σεπτέμβριο, δε διόρθωσε τα πράγματα, γιατί οι πολυκατοικίες είχαν ήδη «βγει» από την κεντρική θέρμανση και το κάθε νοικοκυριό είχε διαμορφώσει το «εναλλακτικό» μοντέλο θέρμανσής του.

Παρά ταύτα, ο Στουρνάρας εξακολουθεί να προκαλεί, πότε μιλώντας για εκείνους που χρησιμοποιούν πετρέλαιο για να ζεστάνουν πισίνες (λες και η πλειοψηφία των νοικοκυριών στην Ελλάδα διαθέτει πισίνες και δη θερμαινόμενες) και πότε επικαλούμενος «εξειδικευμένη οικονομική μελέτη» (που έγινε κατά παραγγελία του), σύμφωνα με την οποία «η μείωση των ποσοτήτων στο πετρέλαιο θέρμανσης που ανήλθε περίπου σε 70% (60% μεταξύ του 2012 και του 2013)», οφείλεται μόλις κατά 11,5% «στην επίδραση της τιμής λόγω του αυξημένου φόρου» και κατά 3,4% στην ύφεση.

Και πού οφείλεται αυτή η τεράστια μείωση σ’ ένα μόλις χρόνο; «Κατά 23,9% οφείλεται στις ηπιότερες καιρικές συνθήκες» (!!!) και «κατά 32% οφείλεται στο αποτέλεσμα αποθεματοποίησης του 2012 και στην καταπολέμηση του λαθρεμπορίου» (!!!). Πώς μπορεί να γίνει αποθεματοποίηση, όταν ο κόσμος εγκατέλειψε το πετρέλαιο; Και πώς μέτρησαν τα σαΐνια του Στουρνάρα την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου; Και ανάληγοι και γελοίοι...

ποιείται το ποσοστό ασφάλειας της μεθόδου. Στην περίπτωση του Θεοφίλου, φυσικά, έχουμε μόνο μία έκθεση, υπογεγραμμένη από έναν «ερευνητή». Περιττεύει να σημειώσουμε πως εμείς δεν αναγνωρίζουμε σε κάθε περίπτωση την εγκυρότητα εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης που κάνει η ίδια η Ασφάλεια (Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει). Όταν όμως δεν τηρούν ούτε τη στοιχειώδη επιστημονικότητα, αποκαλύπτεται η πλήρης αποχαλίνωση αυτού του δυσώδους κατασταλτικού μηχανισμού.
Δώσαμε, για ευνόητους λόγους, μεγάλη έκταση στο ζήτημα του DNA, όμως δεν ήταν ήσσανος σημασίας οι καταθέσεις των τριών άλλων μαρτύρων υπεράσπισης, οι οποίοι κατεδάφισαν το κομμάτι της κατηγορίας που προσπάθησε να υπερασπιστεί ο Χαρδαλιάς, δηλαδή την υποτιθέμενη σχέ-

ση του Τ. Θεοφίλου με τη ΣΠΦ. Σκηνοθέτης, φοιτήτρια στη Θεολογική του ΑΠΘ μέχρι το 2009 (στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη σκηνοθεσία και ζει στο Βερολίνο), γνωρίστηκε στη Θεσσαλονίκη με τον Θεοφίλου και έκανε ταινία μικρού μήκους ένα διήγημά του με τίτλο «Φοίνισες», που αναφερόταν και σε μια ληστεία τράπεζας. Η ταινία προβλήθηκε το Φλεβάρη του 2013 στο Βερολίνο. Για τις ανάγκες της ταινίας ο Τ. Θεοφίλου είχε προμηθευτεί το αλεξίσφαιρο γιλέκο, το μείκαπ και άλλα υλικά μεταμφίεσης που βρέθηκαν στο σπίτι που νοίκιαζε στη Λαμία. Η μάρτυρας κατέθεσε αδιάφυστα στοιχεία για την ταινία της, που έκαναν θρύψαλα τους ισχυρισμούς της Αντιπροσκορατικής γ’ αυτά τα ευρήματα (ότι δήθεν ο Θεοφίλου τα είχε στο σπίτι της Λαμίας για να κάνει ληστείες).

Φοιτητής ΤΕΙ που ζούσε στη Λαμία και έκανε παρέα με τον Τ. Θεοφίλου κατέθεσε ότι αυτός έκανε παρέα με πολύ κόσμο στη Λαμία και δεν κρυβόταν. Γραφολόγος βεβαίωσε ότι οι υπογραφές που βρέθηκαν σε τρεις πλαστές ταυτότητες (μόνο η μία βρέθηκε στο σπίτι της Λαμίας) δεν ανήκουν στον Τ. Θεοφίλου. Τέλος, ο συνήγορος υπεράσπισης Κ. Παπαδάκης υπέβαλε ένσταση (την ανέπτυξε προφορικά και την κατέθεσε και γραπτά) με αντιρρήσεις για την αποδεικτική αξιοποίηση της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης για την ταυτοποίηση του DNA και για το πρωτόκολλο λήψης του βιολογικού υλικού. Περισσότερα για την ένσταση αυτή θα αναφέρουμε σε επόμενο ρεπορτάζ.
Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 13 Γενάρη, στην αίθουσα Δ120Γ στο κτίριο του Εφετείου στη Λουκάρεως.

■ Παγκόσμιο Κύπελλο χτισμένο με το αίμα εργατών

Διαστάσεις χιονοστιβάδας έχουν πάρει τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα στα εργοτάξια των γηπέδων που θα διεξαχθούν οι αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου το καλοκαίρι του 2014 στη Βραζιλία.

Μόλις σε λιγότερο από ένα μήνα τρεις εργάτες σκοτώθηκαν, δύο από την κατάρρευση γερανού σε εργοτάξιο και ένας από πτώση από μεγάλο ύψος. Η έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας στους χώρους δουλειάς σε συνδυασμό με την υπερεντατικοποίηση της εργασίας έχουν αυξήσει κατακόρυφα τα εργατικά ατυχήματα, θανατηφόρα και μη, στα εργοτάξια που χτίζονται τα γηπέδα για το Παγκόσμιο Κύπελλο και που η ΦΙΦΑ πιέζει να παραδοθούν το αργότερο τον πρώτο μήνα του 2014.

Είναι τέτοιος ο σάλος που έχει ξεσπάσει στη χώρα, όπου κυβερνά η «σοσιαλίστρια» Ντίλμα Ρούσεφ, από το ρυθμό που συμβαίνουν τα εργατικά ατυχήματα που η κυβέρνηση παρήγγειλε σε δικαστήριο στην πόλη Μανους στην επαρχία της Αμαζονίας να διατάξει την παύση των εργασιών στο γήπεδο όπου σκοτώθηκε νεαρός εργάτης πέφτοντας στο κενό από μεγάλο ύψος. Να σημειωθεί ότι οι θάνατοι είναι στην πραγματικότητα περισσότεροι από αυτούς που παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ. Ανεξακρίβωτος αριθμός εργατών έχει πεθάνει από καρδιακή ανακοπή, λόγω της ασφυκτικής πίεσης της εργοδοσίας να δουλεύουν σε εξαντλητικούς ρυθμούς για να προλάβουν τις προθεσμίες παράδοσης των έργων.

Για άλλη μια φορά η «υπέρτατη αξία της ανθρώπινης ζωής» για την οποία τόσα φιλανθρωπικά γκαλά οργανώνουν οι καπιταλιστές, εξαφανίζεται μπροστά στις πύλες των εργοταξίων, αποδεικνύοντας για πολλοστή φορά ότι ο εργάτης στον καπιταλισμό δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια φτηνή, αναλώσιμη μηχανή παραγωγής κέρδους.

■ Φυλακίζουν τους αφρικανούς μετανάστες στο Ισραήλ

Ενα νέο νόμο που επιτρέπει τη φυλάκιση μεταναστών χωρίς χαρτιά σε κέντρα κράτησης για διάστημα μέχρι και ένα χρόνο ψήφισε η ισραηλινή βουλή. Αυτός ο νόμος έρχεται λίγο καιρό μετά την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ισραήλ που απέρριψε παρόμοιο νόμο, ο οποίος έδινε τη δυνατότητα στο κράτος να φυλακίζει μετανάστες για διάστημα μέχρι και τριών χρόνων.

Ο συγκεκριμένος νόμος έρχεται να συμπληρώσει την πογκρομική πολιτική που εφαρμόζει από το 2011 το Ισραήλ ενάντια στους αφρικανούς μετανάστες. Το σιωνιστικό μόρφωμα δε διστάζει να διακηρύξει πως σκοπός του είναι είναι η διατήρηση του εβραϊκού χαρακτήρα του ισραηλινού κράτους, ο οποίος απειλείται από την παρουσία μεταναστών στη χώρα. Τα ίδια, βέβαια, λένε οι φασίστες σε όλο τον κόσμο (και οι νεοναζί στη χώρα μας). Όταν, όμως, κάποιος συγκρίνει το σιωνιστικό μόρφωμα με τα ναζιφασιστικά καθεστάτα του Μεσοπολέμου, όπως έκανε πρόσφατα ο Ρότζερ Γουότερς, πετώντας στα μούτρα των σιωνιστών μερικά εκατομμύρια δολάρια που του έδιναν για να κάνει συναυλία στο Ισραήλ, ξεσηκώνεται η σιωνιστική συμμορία σε όλο τον κόσμο, που δεκαετίες τώρα εμπορεύεται το ολοκάυτωμα των εβραίων κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο.

«Καλή χρονιά» με απολύσεις...

Πρώτος στόχος της κυβέρνησης, ενόψει της έλευσης από τη μεθεπόμενη βδομάδα της τρίσκας, είναι να ολοκληρώσει τον κατάλογο με τις 4.000 απολύσεις του 2013, που πρέπει να ολοκληρωθούν άμεσα. Στον κατάλογο έχουν ενταχθεί 2.000 εργαζόμενοι της ΕΡΤ (καμιά εξακοσαριά μόνο έχουν προσληφθεί με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στη ΔΤ), μερικές εκατοντάδες των οποίων οι υποθέσεις έχουν τελεσιδικήσει στα υπηρεσιακά συμβούλια (αυτοί που συλλήβδην χαρακτηρίζονται ως «επίορκοι») και 700-800 εργαζόμενοι των ΕΑΣ-ΕΛΒΟ-ΛΑΡΚΟ, που θα μπουν σε πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου», οι λεπτομέρειες του οποίου ακόμη δεν έχουν ανακοινωθεί.

Μέχρι να συμπληρωθούν οι 4.000 μένουσαν τουλάχιστον 1.500 εργαζόμενοι, οι οποίοι θα βρεθούν από οργανισμούς που θα υποστούν «ξαφνικό θάνατο» (όπως π.χ. το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας), αλλά και από «πλεονάζον» προσωπικό από διάφορους φορείς

του Δημοσίου.

Και βέβαια, θ' αρχίσει άμεσα ο σχεδιασμός για τις 11.000 απολύσεις που πρέπει να γίνουν το 2014 (σχεδόν τριπλάσιος αριθμός απ' αυτόν του 2013). Ο μεγαλύτερος αριθμός θα βγει σίγουρα από τους χιλιάδες εργαζόμενους που έχουν τεθεί ή θα τεθούν σε διαθεσιμότητα. Το σύνολό τους είναι 25.000 (12.500 το 2013 και 12.500 το 2014).

Παραβλέποντας όλα τα υπόλοιπα (τα οποία κάθε άλλο παρά αμελητέα είναι), οι αριθμοί των απολύσεων και των διαθεσιμότητων φτάνουν για να δείξουν πόση υποκρισία και προκλητικότητα κρύβουν τα μηνύματα αισοδοξίας που στέλνουν οι Σαμαροβενιζελήδες και αναπαράγουν τα φασίζοντα μνημονιακά ΜΜΕ.

Και χαράτσια

Από την 1η Γενάρη, όποιος έχει την ατυχία να αρρωστήσει και οι γιατροί ν' αποφασίσουν την εισαγωγή του στο νοσοκομείο θα πρέ-

πει να πληρώνει ένα χαράτσι 25 ευρώ. Στην εκατομμυριοστή τηλεοπτική του εμφάνιση ο ακροδεξιός Μπουμπούκος, που κοσμεί το υπουργείο Υγείας της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, «διευκρίνισε» ότι η εισαγωγή «κοστίζει» μόνο 5 ευρώ, ενώ τα πόλοιπα 20 είναι για τα νοσήλια, και θα εισπράττονται με την έξοδο του ασθενούς από το νοσοκομείο! Τα νοσήλια, βέβαια, για τους ασφαλισμένους καταβάλλονται από το ασφαλιστικό τους ταμείο, ενώ οι ανασφάλιστοι τα πληρώνουν από την τσέπη τους. Το 25ευρω είναι ένα πρόσθετο χαράτσι, πέρα από τα νοσήλια. Το γεγονός ότι επιβάλλεται σε ασθενείς που χρήζουν νοσοκομειακής περιθάλψης το καθιστά στο πιο απεχθές χαράτσι της μνημονιακής εποχής.

Προκαλώντας τον ελληνικό λαό, ο ακροδεξιός πρώην τηλεπλασιέ, δήλωσε με το γνωστό του ύφος, απαντώντας στο ερώτημα τι θα γίνεται για όποιον δεν έχει χρήματα να πληρώσει: «Δεν θα τον πη-

γαίνουμε στη φυλακή, μην ανησυχείτε!»! Όχι, δε θα πηγαίνουν φυλακή για 25 ευρώ έναν άνθρωπο που μόλις βγήκε από το νοσοκομείο. Θα στέλνουν το λογαριασμό στην εφορία, για να προστεθεί στα υπόλοιπα χρέη του ανθρώπου και να εισπραχθεί με τις νέες μεθόδους που εγκαινιάζονται (κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών κ.λπ.). Κι αν δεν έχει ο ασθενής λεφτά στην τράπεζα για να του τα κατάσχουν, θα μένει το υπόλοιπο στην εφορία και θα τοκίζεται, με την προοπτική κάποια στιγμή ν' αναγκαστεί να το πληρώσει. Βέβαια, η συγκυβέρνηση ποντάρει στο ότι οι περισσότεροι θα πληρώνουν αυτό το χαράτσι, για να μη μπλέξουν.

Από τις 10 Γενάρη εγκαινιάζεται και άλλο ένα χαράτσι σχετιζόμενο με την υγεία. Σε κάθε συνταγή που θα εκτελούν στα φαρμακεία οι ασφαλισμένοι θα πληρώνουν 1 ευρώ υπέρ του ΕΟΠΥΥ. Σκεφθείτε τι σημαίνει αυτό για τους συνταξιούχους!

■ Τουρκία

Ο Ερντογάν αναζητά συμμαχίες στο στρατό!

Ποιος θα το περίμενε. Ο Ερντογάν και η κλίκα του ΑΚΡ, που κατάφεραν να κλείσουν τον πανίσχυρο τουρκικό στρατό στους στρατώνες, να χάσουν στρατηγούς στη φυλακή και να έχουν άλλους σε διαρκή ομηρία, αναζητούν τώρα συμμαχούς σ' αυτό το κομμάτι του τουρκικού «βαθέος κράτους», για ν' αντιμετωπίσουν άλλα κομμάτια του και συγκεκριμένα την αστυνομία και το ειςαγγελικό σώμα!

Ο Γκιουλνέν Ακντογάν, πολιτικός σύμβουλος του Ερντογάν, άφησε να εννοηθεί ότι οι αξιωματικοί του στρατού που δικάστηκαν για τις υποθέσεις «βαρισιπούλ» και «Εργκένεγκον» είναι πιθανόν να ενοχοποιήθηκαν από ομάδες επιρροής του ιμάμη Φετουλάχ Γκιουλνέν μέσα στο δικαστικό σώμα. Μια μέρα μετά τις δηλώσεις Ακντογάν, ο Μουσταφά Ελιτάς, ανώτατο στελεχος του ΑΚΡ, έγραψε άρθρο στη «Χουριέτ» (φύλλο της 29ης Δεκεμβρη), ότι η κυβέρνηση σκοπεύει ν' αλλάξει τη νομοθεσία, ώστε να επιτραπεί η επανάληψη της δίκες των αξιωματικών που καταδικάστηκαν και φυλακίστηκαν με την κατηγορία ότι σχεδίαζαν πραξικόπημα, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ίσως οι κατηγορίες σε βάρος των αξιωματικών ήταν πλαστές, όπως υποστηρίζουν οι ίδιοι.

Αν ομάδες του Γκιουλνέν στην αστυνομία και τη δικαιοσύνη χάλκευσαν τις κατηγορίες σε βάρος των αξιωματικών του στρατού, τότε το ίδιο συμβαίνει και με τις κατηγορίες σε βάρος του «περιβάλλοντος» υπουργών της κυβέρνησης Ερντογάν! Τόσο απλό είναι. Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Αλί Μπαμπάζαν συγκεκριμενοποίησε ακόμη περισσότερο τις κατηγορίες ενάντια σε ομάδες μέσα στην αστυνομία και το δικαστικό σώμα, οι οποίες υπηρετούν ξένα και ντόπια συμφέροντα και επιχειρούν «απόπειρα μίλι πραξικοπήματος» κατά του ΑΚΡ και της

κυβέρνησής του, με στόχο να ταπεινώσουν τη χώρα.

Ο ίδιος ο Ερντογάν περιοδεύει την Τουρκία και εκφωνεί πύρινες ομιλίες, στις οποίες υποστηρίζει ότι βρίσκεται σε εξέλιξη «βρόμικο σχέδιο ξένων στοιχείων, που έχουν στόχο το ψωμί στο τραπέζι μας, τα χρήματα στις τσέπες μας και τον ιδρώτα του προσώπου μας». Στο ίδιο θέμα αφιέρωσε και το πρωτοχρονιάτικο διάγγελμα του, στο οποίο έκανε συνεχείς έμμεσες αναφορές στον Γκιουλνέν, ενώ κάλεσε «τον καθένα από εσάς, τα 76 εκατομμύρια Τούρκων, να υψώσετε το ανάστημά σας, να προστατέψετε τη δημοκρατία και να ενωθούμε όλοι σαν ένας εναντίον αυτών των άσχημων επιθέσεων στη χώρα μας».

Οι διαδηλώσεις αντιμετώπιστηκαν με τη γνωστή βία του τουρκικού καθεστώτος, ενώ ο Ερντογάν προσπαθεί να διεγείρει τη μεγάλη θρησκόληπτη μάζα της Ανατολής, με στόχο να μην έχει μεγάλες απώλειες στις προερχόμενες δημοτικές εκλογές. Αν περάσει αυτόν τον κάβο, τότε θα αντιμετωπίσει με αισοδοξία τις προεδρικές εκλογές, στις οποίες θέλει να είναι υποψήφιος. Κλείνοντας το μάτι στους στρατηγούς θέλει να κλείσει μια συμμαχία μαζί τους, για να τον βοηθήσουν στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις που κάνει στην αστυνομία, η οποία έχει σαφώς μικρότερη πολιτική ισχύ από το στρατό. Από την άλλη, ο πρόεδρος Γκιουλνέν, άλλοτε Διόσκουρος του Ερντογάν, ακολουθεί τακτική αφίγγας, περιμένοντας να δει πώς θα διαμορφωθούν οι νέες συμμαχίες και οι νέες ισορροπίες, ώστε να καθορίσει τη στάση του. Ν' αποφασίσει, δηλαδή, αν θα διεκδικήσει την προεδρία κόντρα στον Ερντογάν ή αν θ' αναζητήσει μια νέα συμφωνία μ' αυτόν, αναγνωρίζοντάς του πως είναι ο νικητής σ' αυτή τη δυναστική μονομαχία.

Προκάλεσε πάλι τη νοημοσύνη μας

«Χτύπησε» πάλι, πρωτοχρονιάτικα, ο εθνικός υπαρελασιάρχης Κάρλος Παπούλιας, προκαλώντας τη νοημοσύνη μας.

Από τη μια, χαρακτήρισε «αποκρουστικό» το γεγονός ότι οι δικαστές «αθώωσαν όλους αυτούς για το Χρηματιστήριο», ξεχνώντας ότι ήταν η κυβέρνηση του κόμματός του, του ΠΑΣΟΚ, αυτή που οργάνωσε τη μεγάλη ληστεία του Χρηματιστηρίου, ενώ αυτοί που βρέθηκαν στο εδωλιο του κατηγορούμενου και αθώωθηκαν μετά από 14 χρόνια (!) δικαστικής διαδικασίας δεν ήταν παρά ελάχιστοι χρηματιστές και δευτεροκλασάτοι καπιταλιστές και όχι η αφρόκρεμα της μπουρζουαζίας (μαζί με το πολιτικό προσωπικό, που έβγαλε τη μίζα του), που άρπαξε τα λεφτά του εξαπατηθέντος κοσμάκη.

Από την άλλη, διάλεξε τον Στουρνάρα, δηλαδή τον άνθρωπο που σε πολιτικό επίπεδο συμβολίζει τη συγγνώμη και τον κυνισμό της κεφαλαιοκρατίας, για να τον επαινέσει, λέγοντας πως «έχει μια αισοδοξία μαχητική» και «κάθε μαχόμενος είναι αισοδοξός ότι το αύριο θα είναι καλύτερο»!

Αηδία

Εντάξει, το εμπεδώσαμε. Ο υπουργός Ναυτιλίας Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης πήγε μεν στο «πολιτικό κέντρο» όπου ιεραουργούσε τη σύγχρονη μούσα του τραγουδιού Πάολα (αγνώστων λοιπών στοιχείων), όμως δεν «βασανίστηκε» στην πίστα, ούτε επιδόθηκε σε λουλουδοπόλεμο. Όπως διευκρίνισαν συνεργάτες του (sic!) «ο υπουργός Ναυτιλίας Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης δεν τα έσπασε σε μπουζουξιδικό ούτε ξόδεψε χιλιάδες ευρώ σε λουλούδια, όπως συκοφαντικά αναγράφεται. Οντως βρέθηκε προχθές καλεσμένος από παρέα σε νυχτερινό κέντρο, αλλά δεν κάθισε σε κανένα τραπέζι, αλλά στο μπαρ με μια φίλη του. Ηπие δύο ποτά και παρέμεινε στο μαγαζί για μισή ώρα τουλάχιστον. Ούτε λουλούδια όπως γράφεται, ούτε τίποτα άλλο που να προκαλέσει. Υπάρχουν άλλωστε μάρτυρες και αποδείξεις γι αυτό. Όλες οι υπερβολές που γράφτηκαν στον Τύπο για υπουργό της κυβέρνησης ότι τα έσπασε σε μπουζουξιδικό και πέταγε λουλούδια, είναι εκτός πραγματικότητας, κινούνται στη σφαίρα της φαντασίας και προφανώς εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα, με κύριο τη στοχοποίηση του ίδιου του υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου».

Κάθαρση με πολιτικά πτώματα

Από τη μια ο Μιχάλης Λιάπης. Ενας απόπτακτος της αστικής πολιτικής, με βαρύ οικογενειακό παρελθόν, αλλά τελειωμένος εδώ και χρόνια. Δεν υπήρχε περίπτωση να μην κουκουλωθεί η υπόθεσή του, αν δε δινόταν εντολή από τον Σαμαρά μέσω Δένδια. Ήταν μια ευκαιρία να πετύχει ο Σαμαράς μ' ένα σμπάρο δυο τρυγώνια. Και τους Καραμανλικούς της ΝΔ να στριμώξει και (κυρίως αυτό) να κάνει το κομμάτι του ενώπιον του ελληνικού λαού.

Ο ίδιος ο Λιάπης τους βοήθησε τα μάλα. Οχι μόνο με τις γελοιότητες δικαιολογίες που επιστράτευσε, αλλά και με τη μετέπειτα στάση του. Αντί να λουφάξει στη βίλα του και να μην κάνει δημόσιες εμφανίσεις, αυτός πήρε το «αμόρε» και εξέδραμε στην εξωτική Κουάλα Λουμπούρ, αποδεικνύοντας πως έχει χάσει κάθε επαφή με την (πολιτική) πραγματικότητα. Τις γαργαλιστικές λεπτομέρειες τις έζησαν όσοι δοκίμασαν να παρακολουθήσουν τηλεοπτικό ή ραδιοφωνικό δελτίο ειδήσεων τις μέρες των γιορτών. Πρώτη ειδηση ο Λιάπης στο «Σέρατον» της Κουάλα Λουμπούρ, με παπαράτσι να μην τον αφήνουν να ξεμυτίσει και να χαρεί τον έρωτά του. Κι όταν γύρισε τα 'κανε χειρότερα, κόνοντας ακόμη πιο γελοιότητες (και προκλητικές συνάμα) δηλώσεις στο αεροδρόμιο, παρομοιάζοντας τον εαυτό του με... ερμηίτη που έφυγε για ν' αναζητήσει τη σωτηρία της ψυχής του. Πρόσφερε έτσι νέο υλικό σε εκείνους που έπαιζαν το έργο «είμαστε αμεικτικοί απέναντι στη διαφθορά, όπου κι αν αυτή εντοπίζεται».

Από την άλλη ο Χάρης Τομπούλογλου. Ενα δευτεροκλασάτο στέλεχος της Δεξιάς, που πήγε κάποτε ν' ανοίξει φτερά για βουλευτής, αλλά του τα ψαλιδίσαν οι συνυποψήφιοί του στο ψηφοδέλτιο της ΝΔ, βγάζοντας στη φόρα τη σεξουαλική του ιδιαιτερότητα, και στη συνέχεια περιορίστηκε σε ρόλο επικεφαλής της δεξιάς δημοτικής παράταξης στο Δήμο Νέας Χαλκηδόνας, αρχικά, και στον «καλλικρατικό» Δήμο Νέας Φιλαδέφειας (που περιλαμβάνει και τη Νέα Χαλκηδόνα), στη συνέχεια.

Ο ίδιος ο Σαμαράς, λέγεται, έδωσε την εντολή να του τη στήσουν του Τομπούλογλου. Γιατί του την έστησαν κανονικότατα, με διεκπεραιωτή του στησίματος έναν δεξιό εργοδοτικό συνδικαλιστή, παλαιό στέλεχος της ΠΟΛΑ (του κόμματος του Σαμαρά). Γιατί του την έστησαν του Τομπούλογλου; Γιατί ενδιαφέρονται άλλοι δεξιοί να γίνουν Φιλαδέφειάρχες; Γιατί η υπόθεση της μίζας είχε «βρομίσει» και φοβήθηκαν ότι η συγκάλυψη ενείχε τον κίνδυνο διαφθοράς, που θα έπληττε την κυβέρνηση και προσωπικά τον Σαμαρά; Γιατί ο Τομπούλογλου ως περίπτωση βόλευε για να δώσει ο Σαμαράς ένα ακόμη σόου «αδιάφθορου» που δε διστάζει να συλλαμβάνει ακόμη και στελέχη του κόμματός του;

Ό,τι κι αν ισχύει από τα παραπάνω (μπορεί να λειτούργησε και κάποιος συνδικαλιστής τους), το γεγονός είναι ότι εδώ και ένα δεκαπενθήμερο γίνεται πολιτικό σόου «κάθαρσης» με ένα πολιτικό πτώμα και έναν ημιθανή πολιτικό παραγοντίσκο, για τον οποίο κανένας δε θα κλάψει, πλην των κολλητών του στο δημοτικό συμβούλιο Νέας Φιλαδέφειας, που έσπευσαν με δημόσια δήλωσή τους να στηρίζουν τον «χαρισματικό Χάρη», ο οποίος «ποτέ δεν συμβιβάστηκε, δεν

έσκυψε το κεφάλι, δεν χαρίστηκε και δεν εξυπηρέτησε συμφέροντα» (sic!).

Είναι άραγε ο Λιάπης μοναδική περίπτωση αστού πολιτικού πρώτης γραμμής που συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο; Δείγμα τυπικό, τον χαρακτηρίσαμε στο προηγούμενο φύλλο και τίποτα δεν υπάρχει που να μας κάνει ν' αλλάξουμε γνώμη. Όσο ο Λιάπης ήταν κραταιός, τίποτα δεν λείκισε το αρχοντικό παρουσιαστικό του. Τώρα που ξέπεσε και επιλέχθηκε ως αποδιοπομπαίος τράγος, έμαθε ο ελληνικός λαός το πραγματικό ποιόν του, που δεν είναι καθόλου διαφορετικό από το ποιόν της συντριπτικής πλειοψηφίας των αστών πολιτικών.

Είναι άραγε ο Τομπούλογλου μοναδική περίπτωση δευτεροκλασάτου πολιτικού στελέχους που παίρνει μίζα; Ποιος μπορεί να το πιστέψει αυτό; Πώς χρηματοδοτούν τις διαπραγματευτικές εκστρατείες τους οι βουλευτάδες που κυνηγούν το σταυρό, όχι μόνο στις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες του κέντρου, αλλά και στην επαρχία; Ο Τομπούλογλου χρησιμοποιείται μια χαρά ως φερετζές, πίσω από τον οποίο προσπαθεί να κρυφτεί η διαφθορά, ο χρηματισμός, το «λόμπινγκ» του αστικού πολιτικού προσωπικού. Ο Σαμαράς προσπαθεί φιλότιμα να πάρει το «ηθικό πλεονέκτημα» από τους νεοναζί της Δεξιάς, όμως ο κόσμος κουτόχορτο δεν τρώει. 'Η μάλλον δεν τρώει αυτό το κουτόχορτο, γιατί ένα ποσοστό τρώει το κουτόχορτο που του σερβίρουν οι νεοναζί, κόνοντας πως δεν βλέπει τα μπραβίλλια, τα νταβατζιλίκια και τις δουλειές της «νύχτας».

Να το ξαναπούμε, λοιπόν. Αυτό που αποκαλύπτεται με τις περιπτώσεις του Λιάπη και του Τομπούλογλου (και του Τσοχατζόπουλου, φυσικά) δεν είναι καινούργιο. Είναι η αποκαάλυψη αυτού που πάντοτε υπήρξε. Δεν είναι η εξαίρεση στον κανόνα ο Λιάπης, ο Τομπούλογλου, ο Τσοχατζόπουλος. Είναι ο κανόνας που επιδεικνύεται ως εξαίρεση, για να «καθαριστεί» το πολιτικό σύστημα.

Το πιο σημαντικό είναι πως το πολιτικό προσωπικό δεν ταυτίζεται με το σύστημα. Το πολιτικό προσωπικό έρχεται και παύει, ανεβαίνει και πέφτει (καμιά φορά πάει και στη φυλακή), όμως το σύστημα, ο καπιταλισμός, παραμένει, διαιώνιζεται και μακροημερεύει. Κι ο λαός συνηθίζει να χτυπά το σαμάρι και όχι το γάιδαρο.

Θα επαναλάβουμε αυτά που γράφουμε πριν από δύο εβδομάδες, απ' αφορμή το θόρυβο γύρω από τα «πόθεν έσχες» των μελών του αστικού κοινobουλίου (ζήτημα που ήδη έχει ξεχαστεί, με τη βοήθεια και της διαπλοκής των Λιάπη-Τομπούλογλου).

Η αστική πολιτική είναι μια επικερδής υπόθεση, ιδιαίτερα όταν ασκείται εντός των κομμάτων εξουσίας. Δεν είναι τόσο η παχυλή βουλευτική αποζημίωση όσο οι διασυνδέσεις με διάφορους παράγοντες της «οικονομικής ζωής» και η συμμετοχή σε διάφορα «λόμπι». Καπιταλιστές χρηματοδοτούν τις προεκλογικές εκστρατείες υποψηφίων και τους «χαρτζιλίκων» γενναία. Συγγενικά πρόσωπα πολιτικών προσώπων διαχειρίζονται το οικονομικό σκέλος και «επιπλένουν» το χρήμα από τους καπιταλιστές.

Ολ' αυτά είναι γνωστά, αλλά δεν αποδεικνύονται. Καλύπτονται από μια ομερτά που δεσμεύει όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Σπάνια σπάει αυτή η ομερτά, όπως έγινε στην περίπτωση Τσοχατζόπουλου. Ας αναρωτηθούμε, όμως, αν ο Τσοχατζόπουλος θα είχε την ίδια σκληρή μεταχείριση σε περίοδο πολιτικής νηνεμίας. Ο λαός ήταν στις πλατείες και ζητούσε «αίμα» και το σύστημα του πέταξε τον Τσοχατζόπουλο. Αν δεν υπήρχε η γενική λαϊκή κατακραυγή, οι μούντζες, τα γιουχαίσματα και τα γιουρτώματα, θα κοίταζαν να ρίξουν και τον Τσοχατζόπουλο στα μαλακά, όπως έχουν κάνει με πρωταγωνιστές σκανδάλων στο παρελθόν. Εδώ η ιστορία του χρηματιστηρίου εκκαθαρίστηκε δικαστικά μετά από 14 χρόνια και έκλεισε με την ομόφωνη αθώωση όλων των κατηγορούμενων, ανάμεσα στους οποίους δεν ήταν κανένα πολιτικό στέλεχος.

Το ίδιο ισχύει και με τις περιπτώσεις Λιάπη-Τομπούλογλου, που δεν είναι τυχαίο ότι και οι δύο δεν ανήκαν στη σκληρή ακροδεξιά, αλλά σε μια αστοκιλελεύθερη δεξιά. Ο Σαμαράς δεν πιέζεται μόνο από αριστερά. Πιέζεται και από δεξιά, από τους νεοναζί. Έχει ανάγκη να δείξει στο ακροδεξιό κοπάδι ότι ο ίδιος είναι βράχος ηθικής, που ως άλλος Ιησούς έχει πάρει το φραγγελίο και διώχνει από την παράταξη τους «εμπόρους της πολιτικής». Γι' αυτό και δεν αποκλείεται να υπάρξουν και άλλες περιπτώσεις τύπου Τομπούλογλου, με διέγερση και προς το χώρο του ΠΑΣΟΚ, για να κρατιούνται οι ισορροπίες.

Η αστική πολιτική παράγει τη διαφθορά. Και εκείνοι οι σχηματισμοί που ανεβαίνουν ως αδιάφθοροι βουτιούνται στη διαφθορά όταν αρχίσουν να παίζουν ρόλο στη διαχείριση της εξουσίας. Ουμψείτε τους Πασόκους. Πώς ξεκίνησαν και πού κατέληξαν. Και μη μας λένε οι ΣΥΡΙΖΑίοι ότι αυτοί είναι άφθαροι, γιατί έχουν μαζέψει στους κόλπους τους τη σάρα και τη μάρτα του ΠΑΣΟΚ. Από Κοτσάκ και Ραυτόπουλο μέχρι Αλέξη Μητρόπουλο και Τσουκαλά.

Δεν μελλοντολογούμε. Την ιστορική εμπειρία επικαλούμαστε. Κάθε πολιτική δύναμη που διαχειρίζεται τις τύχες του καπιταλιστικού συστήματος βουτιέται στη διαφθορά, γιατί το ίδιο το σύστημα που διαχειρίζεται είναι διεφθαρμένο. Υπάρχουν, βέβαια, και περιπτώσεις αστών πολιτικών που πέθαναν στην ψάθα. Ελάχιστες, αλλά υπαρκτές περιπτώσεις. Αυτό δεν τους έκανε ηθικά ανώτερους από τους άλλους. Γιατί η ατομική ηθική δεν στέκεται πάνω από τη διαχείριση του καπιταλισμού, που είναι εξορισμού κοινωνικά ανήθικη.

Ως εφημερίδα έχουμε καταγγείλει σκάνδαλα κάθε είδους, στα οποία πρωταγωνίστησαν υπουργοί, πολιτικά στελέχη της Διοίκησης ή στελέχη της δημοσιούπαλληλικής ιεραρχίας. Φροντίσαμε πάντοτε να μην υποβιβάζουμε τις προσωπικές ευθύνες αυτών των στελεχών και την ποινική διάσταση των σκανδάλων που αποκαλύπταμε. Πάνω απ' όλα, όμως, φροντίσαμε να μη διολισθήσουμε στη σκανδαλολογία, να μην παρουσιάσουμε τα σκάνδαλα ως αποτέλεσμα της δράσης κάποιων στελεχών, αλλά να αναδεικνύουμε την ευρύτερη διάστασή τους, ως οργανικών στοιχείων της λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος.

■ Μίζες εξοπιτισμών

Τοιμενταρισμένη υπόθεση

Παρά το θόρυβο και τις προσδοκίες που καλλιεργεί ο αστικός Τύπος, η υπόθεση Κάντα φαίνεται εξαρχής αρκούτως τοιμενταρισμένη. Ο Κάντας τα παίρνει όλα πάνω του και «δίνει» επιλεκτικά κάποιους από τους εν Ελλάδι υπαλλήλους των μονοπωλίων πολεμικού υλικού, οι οποίοι είχαν όλη την άνεση να καθορίσουν τη δική τους στάση έναντι των ανακριτικών αρχών.

Σύμφωνα με πληροφορίες που πήραμε κυριολεκτικά επί του πιεστηρίου, οι πρώτοι υπάλληλοι των πολεμικών μονοπωλίων έκαναν αναφορά σε στρατηγούς που έχουν πεθάνει, επομένως σε βάρος τους δεν μπορεί να γίνει καμιά ανακριτική έρευνα. Από την άλλη, και άλλα πρόσωπα να «δώσουν», δεν αρκεί η κατάθεσή τους για να ασκηθούν ποινικές δίωξεις. Χρειάζεται να βρεθούν και αποδεικτικά στοιχεία. Αν, ας πούμε, ο Κάντας υποστηρίζει ότι του άφηναν τις μίζες σε μετρητά, σε βελήτσες και

σακ βουαγιάζ, δεν πρόκειται να βρεθεί τίποτ' άλλο, αφού δε θα υπάρξουν εμβάσματα από εταιρίες ή εκπροσώπους τους προς διάφορες κατευθύνσεις.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, βέβαια, πάντοτε υπάρχει η πιθανότητα να γίνει καμιά στραβή και να βγουν στη φόρα πράγματα που οι διαχειριστές τους δε θα ήθελαν, όμως το σύστημα έχει πάντοτε τη δυνατότητα να συμμαζεύει στην πορεία την υπόθεση. Ουμψείτε το σκάνδαλο Siemens. Ο Χριστοφοράκος αφέθηκε να φύγει στη Γερμανία, όπου του προσφέρθηκε άσυλο, ο φάκελος στη Γερμανία έκλεισε με κάποια πρόστιμα και στην Ελλάδα υπήρξε εξωδικαστικός συμβιβασμός της ξεφτίλας. Κάπως έτσι θα κλείσει και το το σκάνδαλο των εξοπλιστικών, με τον Κάντα να σφραγίζει το στόμα του και να επιστρέφει κάποια ποσά που διαχειριζόταν (σιγά μην ήταν όλα δικά του), για να εισπράξει τα ευεργετήματα του νόμου.

Ο «ρεαλισμός» της διωσιμότητας του χρέους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

εφαρμοζόμενη οικονομική και κοινωνική πολιτική. Επ' αυτού, άλλωστε, έχουν ήδη προνοήσει οι Συνθήκες της ΕΕ και της Ευρωζώνης, με τις ασφυκτικές διαδικασίες ελέγχου που προβλέπουν, οι οποίες πλέον μπορεί να εφαρμοστούν και χωρίς το ΔΝΤ, καθώς οι υπηρεσίες της Κομισιόν έχουν αποκτήσει τη σχετική τεχνογνωσία.

Αναζητώντας έναν κοινό τόπο, ένα «ευρύτερο μέτωπο» για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους, δηλαδή για την εξασφάλιση της δυνατότητας του ελληνικού κράτους να διαθέτει τα πλεονάσματά του για την αποπληρωμή των δανειστών, ο ΣΥΡΙΖΑ γίνεται αποδεκτός ως μια ρεαλιστική δύναμη αστικής διαχείρισης. Οι καπιταλιστές, ντόπιοι και ξένοι, αντιλαμβάνονται ότι απέναντί τους θα έχουν μια νομιμόφρονα έναντι των κοινοτικών θεσμών κυβέρνηση και όχι μια κυβέρνηση που θα προσπαθήσει να καταστρέψει τους κανόνες του παιχνιδιού. Φυσικά, θα εξακολουθήσουν να στηρίζουν πολιτικά τη «σύγυρη» σημερινή κυβερνητική συμμαχία, χωρίς όμως και να ανησυχούν για το μέλλον.

Μπορεί να αποκλειστεί ένα νέο κούρεμα του χρέους; Οχι, δεν μπορεί να αποκλειστεί, δεδομένου ότι «τα νούμερα δεν βγαίνουν». Μια τέτοια λύση, όμως, η οποία θα συμφωνηθεί εντός της Ευρωζώνης, αφού τα κράτη της Ευρωζώνης και ο EFSF κατέχουν πλέον το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό του ελληνικού δημόσιου χρέους, θα συνοδεύεται από όρους σαν αυτούς που ισχύουν σήμερα (το αν θα τους βάλουν σ' ένα νέο Μνημόνιο ή αν θα περιοριστούν στην αναγραφή τους σε μια απόφαση του Συμβουλίου της ΕΕ δεν έχει καμιά σημασία, αφού σε κάθε περίπτωση θα είναι δεσμευτικοί). Από όρους οι οποίοι θα εξασφαλίζουν τη συνέχιση του πλιάτσικου επί των δημόσιων οικονομικών, για να αποπληρώνεται το χρέος, και τη συνέχιση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, προκειμένου να στηριχτεί μια καχεκτική ανάπτυξη και να εξασφαλίζονται οι πόροι του κρατικού προϋπολογισμού επί των οποίων θα πλιατσικολογούν οι δανειστές.

Πέτρος Γιώτης

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Η τρόικα έρχεται με άγριες διαθέσεις. Αυτός είναι ο τίτλος που κυριαρχεί στην ειδησεογραφία των αστικών ΜΜΕ, ενόψει του ερχομού των τεχνικών κλιμακίων της τρόικας την επόμενη εβδομάδα και των «κεφαλών» της τρόικας τη μεθεπόμενη. Αναρωπιέται, όμως, κανείς τι θα κάνουν τα τεχνικά κλιμάκια,

«δημοσιονομικό κενό» πάνω από 1,5 δισ., προσθέτοντας ποσά από σοβαρή απώλεια εσόδων από το νέο χαρακτήρι στα ακίνητα και από τη διατήρηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, που έχει νομοθετήσει η κυβέρνηση, θα υπάρξει εμπλοκή που ενδέχεται να καταστήσει αναπόφευκτη τη διεξαγωγή βου-

των θεμάτων και ιδιαίτερα επί του περιβόητου «δημοσιονομικού κενού», το οποίο θα καθορίσει και την έκταση των νέων μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Κι αν δεν συμφωνηθεί το «δημοσιονομικό κενό» του 2014, δεν μπορεί να συμφωνηθεί η διάρθρωση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος 2014-2017.

Ντράγκι, ο Βάιντμαν της Bundesbank, μιλώντας στη λαϊκίστικη-σκανδαλοθηρική Bild, απέκλεισε κατηγορηματικά το ενδεχόμενο νέου κουρέματος και με αυστηρό ύφος προειδοποίησε την Ελλάδα να ολοκληρώσει την πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα ανταγωνιστικότητας

■ Διαπραγμάτευση με την τρόικα

Η μπάλα στην κερκίδα, η κινεζοποίηση άθιχτη

όταν όλα τα μέχρι στιγμής οικονομικά μεγέθη είναι δεδομένα και τα έχουν μελετήσει μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας. Και πόσο θα επιτραπεί στα κορυφαία στελέχη της τρόικας να στριμώξουν την ελληνική κυβέρνηση, σε μια περίοδο που αυτή ασκεί την -τυπική έστω- προεδρία της ΕΕ και ενώ απομένουν πέντε μήνες μέχρι τις ευρωεκλογές, στις οποίες το διευθυντήριο της ΕΕ (Γερμανία-Γαλλία) θέλει να φτάσει με ηρεμία, χωρίς εντάσεις και πολιτική αναταραχή.

Το σασπένς για τον κάθε φορά ερχομό της τρόικας είναι απαραίτητο, γιατί διαφορετικά δεν μπορούν να αναδειχτούν οι δήθεν αντιστάσεις της συγκυβέρνησης, η οποία μάλιστα εσχάτως άρχισε να νομοθετεί χωρίς την έγκριση της τρόικας! Για να γίνει μάλιστα πιο... χιτοκοκικό το σασπένς, το ίδιο το επιτελείο του Μαξίμου έχει αρχίσει να ρίχνει στην πιάτσα ακόμη και εκλογικά σενάρια με τριπλές εκλογές το Μάη. Αν η τρόικα επιμένει στις απόψεις της για

λευτικών εκλογών μαζί με τις ευρωβουλευτικές και τις τοπικές, λένε οι άνθρωποι του Σαμαρά. Τα ίδια ψιθυρίζουν, πιο ανοιχτά μάλιστα, και διάφοροι Πασόκοι, οι οποίοι κáγονται περισσότερο από τον Σαμαρά να δείξουν ηρωικό πρόσωπο.

Τα εκλογικά σενάρια, βέβαια, έρχονται σε αντίθεση με τις διαβεβαιώσεις και του Σαμαρά και του Βενιζέλου, ότι οι εκλογές θα γίνουν το 2016, όμως έτσι παίζεται το παιχνίδι. Γιατί περί πολιτικάντικου παιχνιδιού πρόκειται. Ο Σαμαράς ξέρει πολύ καλά (έχει πάρει τα μηνύματα από το Βερολίνο), ότι η τρόικα έχει εντολή να μην πιέζει την κατάσταση για άμεση λήψη μέτρων μέχρι τις ευρωεκλογές. Η ουσιαστική διαπραγμάτευση θα γίνει μετά. Μέχρι τότε, κυβέρνηση και τρόικα θα πετάνε τη μπάλα στην κερκίδα, όπως έκαναν και τους τελευταίους μήνες του 2013. Υπάρχει, βέβαια, ένα Eurogroup στις 27 Γενάρη, αλλά μέχρι τότε είναι αδύνατο να υπάρξει συμφωνία επί όλων

Μπορεί, όμως, να υπάρχουν συμφωνίες σε επιμέρους μέτρα, στις περιβόητες «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», για να μπορεί το Eurogroup να εκδίδει ανακοινώσεις ικανοποίησης για την «πρόοδο» που σημειώνει η Ελλάδα. Ανακοινώσεις ικανοποίησης που τις χρειάζονται ως προεκλογικά χαρτιά όλες οι βορειοευρωπαϊκές κυβερνήσεις, με πρώτη και καλύτερη τη γερμανική, που θέλει να παγώσει την άνοδο του λεγόμενου «ευρωσκεπτικιστικού» κόμματος.

Ακόμη και στην ΕΚΤ, που είναι ο θεματοφύλακας της σταθερότητας του ευρώ, τα μεγαλοστέλη έχουν μοιραστεί σε «καλούς» και «κακούς», λέγοντας τα ίδια πράγματα με διαφορετικό ύφος. Ο Ντράγκι, για παράδειγμα, σε συνέντευξη που έδωσε στο Spiegel, παραδέχτηκε ότι η Ελλάδα έχει κάνει «πρόοδο», αλλά συμπλήρωσε ότι «η χώρα θα πρέπει να κάνει περισσότερα και γι' αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία». Αντίθετα από το ήπιο ύφος του

που η ίδια δημιούργησε!

Ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο, βέβαια, καίγονται και για κάτι άλλο. Κατά τον Απρίλη, πάνω στο φόρτε της προεκλογικής περιόδου, θέλουν η τρόικα να δώσει το ΟΚ για το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2013, ώστε να μπορέσουν να «μοιράσουν» δυο-τρεις εκατοντάδες εκατομμύρια (ανθυποψήφουλα, δηλαδή) και να στήσουν ξέφρενο πάρτι για το «τέλος των βασάνων» που επέρχεται. Εκτιμούμε ότι η τρόικα θα πάρει εντολή να εγκρίνει το «πρωτογενές πλεόνασμα», προκειμένου να στηριχτεί πολιτικά η κυβέρνηση. Οι δανειστές θέλουν να ξεκινήσουν και να κλείσουν μ' αυτή την κυβέρνηση (γιατί να κάνουν πειράματα;) τη διαπραγμάτευση για το νέο δάνειο και το νέο Μνημόνιο, επομένως έχουν κάθε λόγο να τη στηρίξουν στις ευρωεκλογές, αν όχι για να πάρει η ΝΔ την πρώτη θέση, τουλάχιστον να χάσει με μικρή διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ, που θα την πανηγυρίσει σαν νίκη.

Μπουρζουάδικος κωλοπαιδισμός

«Το σύνθημα "Να καταστρέψουμε τον πολιτισμό", που έχει γεμίσει τους τοίχους της Αθήνας, δεν είναι έκφραση ανατρεπτικού οίστρου αλλά νεοπλουτίστικου κωλοπαιδισμού. Την καταστροφή του πολιτισμού την οραματίζονται σαν βιντεοπαιχνίδι και αντίδοτο στην ανία τους κάτι ρέμπελα παλικαράκια που έχουν από την κούνια τους το προνόμιο να διάγουν μια ανέμελη, άνετη ζωή μέσα στη ρούχλα».

Ο κ. Δημοσθένης Κούρτοβικ («Τα Νέα Σαββατοκύριακο», 7-8.12.2013) είναι ένας αναμφίβολα μορφωμένος άνθρωπος. Γνωρίζει πολύ καλά ότι το ίδιο ή παρόμοιο περιεχόμενο συνθήματα διατυπώθηκαν από καλλιτεχνικές πρωτοπορίες σε διάφορες εποχές. Από τους γερμανούς ντανταϊστές στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης μέχρι μερίδα των ρώσων φουτουριστών μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση. Και δεν εννοούσαν τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που εννοούν διάφοροι νέοι (με αναφορές, κατά κανόνα, στον αναρχικό χώρο) σήμερα: να καταστρέψουμε τον υπάρχοντα πολιτισμό, ο οποίος ταυτίζεται με τη βαρβαρότητα.

Βεβαίως, μπορεί κανείς να διαφωνεί με το σύνθημα. Και εμείς διαφωνούμε, για συγκεκριμένους λόγους, που έχουν να κάνουν με την αντίληψή μας για την εξέλιξη του πολιτισμού σε συνδυασμό με την κοινωνική εξέλιξη. Δε θα διανοούμεσταν, όμως, ποτέ να χαρακτηρίσουμε αυτή την κραυγή αγωνίας νέων ανθρώπων «νεοπλουτίστικο κωλοπαιδισμό». Ειδικά σήμερα, με το 60% των νέων στην ανεργία και με την κοινωνική βαρβαρότητα να βαθαίνει μέρα με τη μέρα.

Ποιον πολιτισμό να υπερασπιστεί ο άνεργος νέος σήμερα; Τις Σούλες και τις Μπούλες της τηλεόρασης, που ακίζονται από το πρωί μέχρι το βράδυ; Τους βάρδους των σκυλάδικων; Το θέατρο των 15-20 ευρώ; Τις συναυλίες των δήθεν εναλλακτικών, με τα 10-15 ευρώ, που έχουν το χαρακτήρα αρπαχτής; Ακόμη κι αν υπάρχουν ψήγματα ποιότητας σ' αυτόν τον πολιτισμό, πώς να τα ρουφήξει ο ανήσυχος νέος, όταν τα πνίγει η μπόχα του «δήθεν», η υποκρισία των καλλιτεχνών, η αβάσταχτη παπαρολογία τους που έχει ως κοινό τόπο το ότι «η κρίση μας έφερε πιο κοντά»;

Ποιον πολιτισμό προτείνει ο κ. Κούρτοβικ στον άνεργο νέο, στον φοιτητή που ατενίζει με απελπισία το μέλλον του, στον μελλοντικό εργάτη που του κατήργησαν ακόμα και τους καθηγητές της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης; Την «ποιότητα» των χορτάτων με τις κοινωνικές ευαισθησίες, που δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τη διαφορά της αλληλεγγύης από τη φιλανθρωπία; Τα από άμβωνος κηρύγματα των εξωνημένων διανοούμενων, που έχουν γίνει οργανικά στοιχεία των ιδεολογικών μηχανισμών της αστικής τάξης;

Πριν από 50-60 χρόνια ουδείς θα διανοούνταν να ζητήσει την καταστροφή του Ρίτσου, του Λειβαδίτη, του Λουντέμη, του Κατράκη, του Καρούζου, του Παππά και τόσων άλλων διανοούμενων και καλλιτεχνών. Ξέρετε γιατί; Γιατί εκείνοι οι διανοούμενοι και καλλιτέχνες, κορυφές ο καθένας στον τομέα του, ανάσαιναν τον ίδιο αέρα με το λαό, εξορίζονταν στα ίδια ξερονήσια με τους αγουιστές του απελευθερωτικού οράματος, προσπαθούσαν να δημιουργήσουν έναν καινούργιο πολιτισμό, στον αντίποδα του κυρίαρχου.

Πού είναι σήμερα τέτοιοι καλλιτέχνες και διανοούμενοι, δεμένοι σαν το νύχι με το κρέας με την άνεργη και την εργασιακά υποδουλωμένη νεολαία; Επειδή δεν υπάρχουν (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων), ο ανήσυχος νέος φτάνει ακόμη και στο μηδενισμό και θέλει να καταστρέψει τον υπάρχοντα πολιτισμό. Οποιοσ δεν το καταλαβαίνει αυτό ή κάνει πως δεν το καταλαβαίνει, φτιάχνοντας ψευτοπροοδευτικά σχήματα, δεν είναι παρά εκφραστής ενός μπουρζουάδικου κωλοπαιδισμού (κι ως έχει προ πολλού περάσει την εφηβική ηλικία).

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ